

**ፈጣሪያችንና አምላካችን ኢየሱስ መሲሕ፡
ምንጊዜም ከማትለየው፡ ከእግዚአብሔር ቅድስት እናቱና እናታችን
ድንግል ማርያም ጋር፡ አስቀድሞ፡ በዓለ-ኢትዮጵያ፤
አከታትሎም፡ ተዝካራ-ኪዳነ ምሕረትንና ዓቢይ-ጾምን አስፈጽሞ፡
ለዘንድሮው በዓለ-ሆሣዕናና ዝክረ-ሰሙነ ሕማማት፡
እንኳን፡ በያለንበት፡ በደኅና አደረሰን!**

**የ፪ሺ፲፩ ዓመተ ምሕረት
የሕማማት መልእክትና ሥርዓተ ጸሎት።**

ይድረስ፡- በምድርና በሰማያት በመላችው፡ በኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ዕቅድ ውስጥ፡ የእግዚአብሔርና የኢትዮጵያ ልጆች፣ ነጋሚዎች፣ ካህናት ኾናችሁ፡ "ኢትዮጵያ" በተባለችው አገር ሠፍራችሁ፤ በኪዳናዊው ኢትዮጵያዊ የጨውነት ህልውናችሁና የመብራትነት ተልእኳችሁም፡ አልጫና ጨለማ በኾነው፡ በዓለሙ ኹሉ አህጉራት፡ በመለኮታዊው ዕቅድ ተዘርታችሁና ተሠራጭታችሁ፤ ተልካችሁና ተመድባችሁ፡ በቀዳማዊቷ የትንሣኤና በዘለዓለማዊቷ የሰንበት ሕይወት ለምትኖሩ፡ ኪዳናውያት እኅቶችና ኪዳናውያን ወንድሞች!

በአሸናፊው እግዚአብሔርና በቅድስት እናቱ ድንግል ማርያም ስም፡ ኢትዮጵያዊውን ሰላምታችንን፡ በያላችሁበት የምናቀርብላችሁ፡ በሐሜት ነው።

ከ“ጾመ ኢትዮጵያ” ጋር ተያይዞ የመጣውን “ዓቢይ ጾምን” (ሁዳዴን)፡ ዓቅማችንና የኑሮ ኹኔታችን በፈቀደልን መጠን፡ በዚያው በጀመርነው፡ በ“በዓለ-ኢትዮጵያ” መንፈስና ሥርዓት መቀጠላችን ይታወሳል፤ እንደዚያ አድርገን በመቀጠላችንም፡ መልእክቷንና ሥርዓተ ጸሎቷን፡ ቀደም ባለው ጽሑፋችን፡ በሰፊ ሐተታ ካቀረብናት፡ ከዚች፡ ከሆሣዕናዋ ዘለዓለማዊት ሰንበት፡ እነሆ፡ በእግዚአብሔር ቸርነት፡ ልንደርስ ችለናል።

እንግዲህ፡ ዘንድሮ፡ ከመጋቢት ፳፱ ቀን የሆሣዕና እሑድ ማታ ጀምሮ፡ ፈጣሪያችን፡ በዕረፍቱ አክብሮ፡ ዘለዓለማዊት እስካደረጋት፡ እስከሚያዚያ ፭ ቀን ዕለተ ሰንበት ማታ፤ ፳፻፲፩ ዓ. ም. ድረስ ያለው ሳምንት፡ "ሰሙነ ሕማማት" ተብሎ፡ የሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፡ የመስቀል መከራዎቹ የሚታሰቡበት ሰሞን በመኾኑ፡ የመታሰቢያው ጾም፤ ጸሎቱና ስግደቱ ተጠናክሮ የሚበዛበት፤ ደግሞም፡ የጸሎቱ ዓይነትና የዜማው ስልት፡ ከጾመ ኢትዮጵያውና ከዓቢይ ጾሙ የተለየ መኾኑን ተገንዝባችሁ፡ ቀደም ብለን፡ በጀመርንበትና እስከዚህ ባደረስንበት፡ በዚያ የጾም ይዘት፡ በይበልጥ ተጠምደን፤ በጸሎቱ ጽናትም፡ በይበልጥ ተመሥጠን፤ በስግደቱም መጠን፡ በይበልጥ ተጠናክረን የምናካኸደው ቢኾን ይመረጣል።

ስለሳምንቱ ምንነት የሚያብራራውን ሐተታ፣ እንዲሁም፣ የምንባቦቹን ዝርዝር የያዘው፣ የሰሙኑ ሕማማት ሥርዓተ ጸሎት፣ ከዜማዎቹ ቅንብር ቅርጽ-ድምፅ ጋር፣ እንደሚከተለው፣ በየመልኩ ተዘጋጅቶላችኋልና፣ ተከታተሉት!

"መሲሕ" የሚለው የግእዙ ቃል፣ በግሪክኛው፣ "ክርስቶስ" ነው።

ሰሙኑ ሕማማት

ከዕለተ ትንሣኤ በፊት፣ ከሆሣዕና እሑድ ማታ፣ "ዘአክበራ፣ ወአልዓላ እግዚእነ በዕረፍቱ፣ ወዘረሰያ ዘለዓለማዊት!

"ፈጣሪዎችን፣ በዕረፍቱ፣ አክብሮና አልቆ፣ ዘለዓለማዊት አደረጋት!" እስከተባለላት፣ እስከዕለተ ሰንበት ማታ ድረስ ያለው ሰሞን፣ "ሰሙኑ ሕማማት" ይባላል።

አምላካችን ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፣ እኛን፣ ሰዎችን፣ ከዲያብሎስ ገዢነት፣ ከኃጢአት ቀንበርና ከሞት ፍዳ፣ ነጻ ሊያወጣን፣ ራሱን፣ ለፍጥረቱ ቤዛ አድርጎ በመሠዋት፣ በተለይ፣ ከምጤተ ሐሙስ (ከሐሙስ ማታ) ጀምሮ፣ የትንሣኤው ብርሃን እስከበራባት፣ እስከሰንበት እኩለ ሌሊት ድረስ፣ የተቀበላቸውን ልዩ ልዩ መከራዎች በማሰብ፣ በግልም ሽኑ፣ በማኅበር ተወስነን የምናሳልፈው ሳምንት ነው፤ ደግሞም፣ እየራሳችንን፣ በሥጋም፣ በነፍስም፣ በመንፈስም፣ የእርሱ ሥቃይ ተካፋዮች በማድረግ፣ በፍጹም ትሕትናና ንስሐ፣ በተለየ ጾምና ጸሎት፣ በብዙ ስግደትና በእርሱ ፍቅር ተጠምደን የምንሰነብትበት ስለሽኑ፣ "ሰሙኑ ሕማማት"፣ ወይም፣ "የኢየሱስ መከራዎች መታሰቢያ ሳምንት" ተብሏል።

ይህ ሳምንት፣ እርሱ፣ ኢየሱስ መሲሕ፣ በአስቆሮታዊው ይሁዳ መሪነትና ጠቋሚነት፣ በአይሁድና በሮማውያን ወታደሮች ተይዞ፣ የፊጥኝም ታሥሮ፣ በዕለተ ዓርብ፣ በአደባባይ ሲንገላታ ከዋለ በኋላ፣ ተገርፎና ዕርቃኑን በመስቀል ላይ ተሰቅሎ፣ የሾህ አክሊልን ከተቀዳጀው ራሱና በጦር ከተወጋ ጎኑ፣ ደሙን ያፈሰሰበት፣ በመጨረሻም፣ "ተፈጸመ!" ብሎ፣ በሰውነቱ፣ የሞት ጽዋን የተቀበለበት ነው። በዚያ አካለ ሥጋውም፣ ወደመቃብር ወርዶ፣ በሥነ ፍጥረት ዝግጅቱ ጊዜ፣ ራሱ የሠራትን ዕለተ ሰንበቱን፣ በዕረፍቱ ሲያከብራት፣ በአካለ ነፍሱ ደግሞ፣ ወደሲኦል ወርዶ፣ ላመኑበት ነፍሳት፣ ነጻ የመውጣታቸውን ምሥራች የሰበከበት ነው።

ከደስታ በፊት፣ ፈተና መኖሩ፣ እንዲሁም፣ ያለመከራ ጸጋ፣ ያለድካም ዋጋ የማይገኝ መኾኑን እንዳንዘነጋ፣ እኛ፣ በቅዱሱ ኪዳን፣ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፣ የእግዚአብሔር እና የኢትዮጵያ ልጆች፣ የሕማማትን ሳምንት፣ በተለየ ጥልቅና ጥብቅ መንፈሳዊ ሥርዓት እናሳልፈዋለን፤ ፋሲካውን፣ በታላቅ ጉጉት፣ የትንሣኤውንም በዓል፣ በጥልቅ ስሜት እንድንጠብቀው የሚያደርገን፣ ይኸው ይዘታችን ነው።

አዎን! እኛ፣ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፣ በጾመ ፍልሰታ፣ ለቃል ኪዳን እናታችን፣ ለቅድስት ድንግል ማርያም፣ በሰሙነ ሕማማት ደግሞ፣ ለቃል ኪዳን አባታችን፣ ለኢየሱስ መሲሕ የምንገልጸው የፍቅር ስሜት፣ ሰው ለኾነው አምላክና እርሱን ለወለደችው እናቱ፣ እግዝእተብሔር እም ድንግል ማርያም፣ ያለን ፍቅር፣ ፍጹም መኾኑን ያስረዳል።

እነዚህ፣ የሰሙነ ሕማማት ቀኖች፣ ለእኛ፣ ለኪዳናውያንና ለኪዳናውያት የእግዚአብሔርና የኢትዮጵያ ልጆች፣ በኢትዮጵያ ላሉትና በምድር ላይ፣ በያለበት ለተበታተኑት ወገኖቻችን፣ ለአገራችን፣ እንዲሁም፣ እኒሁ፣ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ወገኖቻችን ለሚኖሩባቸው አህጉር፣ ለመላውም ዓለም ደገንነትና ሰላም የምንጸልይባቸው፣ ከፈጣሪያችንም ጋር ያለንን ሕያው ቃል ኪዳን የምናጠናክርባቸው ናቸው። ሰሙነ ሕማማትን፣ ከጾመ አርብዓ ቀጥለን የምንጸመው፣ ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ ተጠምቆና የአርባ ቀኖች ጾሙን ፈጽሞ፣ በትምህርቱና በተአምራቱ፣ ማንነቱን ካሳወቀ በኋላ፣ ሰው ኾኖ፣ ወደዚህ ዓለም የመጣበትን፣ የመጨረሻውን የቤዛነት ዓላማውን፣ በመከራና በሥቃይ የፈጸመባቸው ዕለታት የሚገኙባት ሳምንት በመኾኗ፣ ያን እውነታ እናዘክርባታለን።

እውነተኛው መምህር፣ ኢየሱስ መሲሕ፣ ለሕዝቡ ከተናገራቸው ቃላት መካከል፣ "ወአንሰ፣ በእንተ ዝንቱ ተወለድኩ፤ ወእንበይነ ዝንቱ መጸእኩ ውስተ ዓለም፣ ከመ እኩን ሰማዕተ፣ በጽድቅ፤ ወኩሉ ዘእምጽድቅ፣ ውእቱ፣ ይሰምዐኒ ቃልየ። ...አነ ውእቱ ብርሃኑ ለዓለም። ...ወዝ ውእቱ ኩነኔሁ፤ እስመ ብርሃን መጽአ ውስተ ዓለም፤ ወአብደረ ሱብእ፣ ጽልመተ፣ እምብርሃን፣ እስመ እኩይ ምግባሩ። እስመ ኩሉ፣ ዘእኩይ ምግባሩ፣ ይጸልእ ብርሃነ፤ ወኢይመጽእ ኅበ ብርሃን፣ ከመ ኢይትከሠቶ ምግባሩ፤ እስመ እኩይ ውእቱ። ወዘሰ፣ ጽድቅ ይገብር፣ ይመጽእ ኅበ ብርሃን፣ ከመ ያስተርኢ ምግባሩ፤ እስመ በእንተ እግዚአብሔር ይገብር። እኔ፣ ለእውነት ልመሰክር ተወልጃለሁ፤ ስለዚህም፣ ወደዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የኾነ ኹሉ፣ ድምጪን ይሰማል። ...እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ። ...ብርሃን ወደዓለም ስለመጣ፣ ሰዎችም፣ ሥራቸው ክፉ ነበርና፣ ከብርሃን ይልቅ፣ ጨለማን ስለወደዱ፣ ፍርዱ ይህ ነው። ክፉን የሚያደርግ ኹሉ፣ ብርሃንን ይጠላልና፤ ሥራውም እንዳይገለጥ፣ ወደብርሃን አይመጣም። እውነትን የሚያደርግ ግን፣ ሥራው፣ በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደኾነ ይገለጥ ዘንድ፣ ወደብርሃን ይመጣል።" የሚለው ይገኛል።

እንዲህ እያለ የመጣላቸውን እርሱን፣ ኢየሱስ መሲሕን፣ የአይሁድ ካህናት አለቆችና ሊቃውንት፣ የሕዝቡም ሽማግሌዎች፣ ሥልጣናቸውን፣ ክብራቸውንና ጥቅማቸውን፣ ይጠብቁበት የነበረው፣ ሰው ሠራሽ ሥርዓታቸው ሊፈራርስባቸው መኾኑን ከተገነዘቡበት ጊዜ ጀምሮ፣ ጽኑ ቅንዓት አድርገው፣ በተንኮልና በሐሰት አስይዘው፣ በአረማውያኑ ሮማውያን እጅ ሊያስገድሉት፣ ምክንያት ሲፈልጉ ቆይተው ነበር። (ዮሐ. ፫፣ ፲፱-፳፩፤ ፳፣ ፲፪፤ ፲፰፣ ፴፯)

ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፡ ዘለግለማዊው የጽዮን ንጉሥ በመኾኑ፡ እንደነቢያት ቃል፡ "ሆሣዕና ለወልደ ዳዊት! ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር! ሆሣዕና በአርያም! ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ! በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ፡ ቡሩክ ነው! ሆሣዕና በአርያም!" የሚለውን የምስጋና ቃል፡ ከደቀ መዛሙርቱና ዘንባባ ይዘው ከተከተሉት ሕዝብ፡ ከሕፃናትና ከድንጋዮች ሳይቀር እየተቀበለ፡ በአህያዎና በውርንጫዎ ላይ ተቀምጦ፡ በፍጹም ትሕትና፡ ወደኢየሩሳሌም ከገባ በኋላ፡ "ቤትየሰ፡ ቤተ ጸሎት ይሰመይ! ወአንትሙሰ፡ ረሰይክምዎ፡ በአተ ፈያት ወሰረቅት! ቤቴ፡ 'የጸሎት ቤት' ትባላለች! ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን፡ የወንበዴዎች ዋሻ አደረጋችኋት!" ብሎ፡ ቤተ መቅደሱን፡ የገንዘብ መሰብሰቢያ መደብር ያደረጉትን ሰዎች፡ ከነዕቃቸውና ገበታቸው፡ በሥልጣን ባስወጣበት ዕለት፡ ያ፡ የቅንግታቸው ጽዋ ሞላ።

የአይሁድ ካህናት አለቆችና ሊቃውንት፡ የሕዝቡም ሽማግሎች፡ ኢየሱስ መሲሕን፡ የት፡ በምን ሰዓትና እንዴት እንደሚይዙት፡ ከዚያች ዕለት አንሥተው፡ ይደልቱ ጀመር፤ ሰኞና ማግሰኞ ተመካክረው፡ ረቡዕ፡ ነገራቸውን ቆረጡ። እንዲያሲዛቸውም፡ ከአስቆሮቱ ይሁዳ ጋር፡ በሰላሳ ብር ተስማሙ። ከኹለቱ፡ ማለትም፡ ከሳምንቱ፡ የረቡዕና የዓርብ ጾመ ድኅነት ዕለታት መካከል፡ የመጀመሪያዎ የኾነችው፡ “ረቡዕ”፡ የምትጾመው በዚህ ምክንያት ነው፤ ተከታይዎ "ዓርብ" በስቅለቱ ምክንያት እንደምትጾም ኹሉ።(ማቴ. ፳፩፥ ፱-፲፫።)

፩. ጸሎተ ሓሙስ/ምሴተ ሓሙስ/የሓሙስ ምሽት።

ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፡ በተቃዋሚዎቹ ተንኮልና ኃይል ተይዞ፡ ወደሊቃነ ካህናቱ ሸንጎና ወደሮማውያን የፍርድ አደባባይ የሚቀርብበት ጊዜ እንደደረሰ ዐውቆ፡ ቅዱሳን ሓዋርያቱን፡ ለመጨረሻዎ የፋሲካ ራት ሰበሰባቸው፤ ያችም ዕለት፡ “ጸሎተ ሓሙስ”፡ ወይም “ምሴተ ሓሙስ”፡ ማለትም፡ “የሓሙስ ምሽት” በሚል ስያሜ የምትታወቀው ናት። የምሥጢራተ ቊርባንንና ክህነትን ሥርዓታት የመሠረተባትና ያስተማረባት፡ ያሳየባትና የፈጸመባት፡ ከሓዋርያቱም ጋር የመጨረሻውን የኅብረት መዝሙርንና ጸሎትን ያደረገባት ስለኾነች፡ "ጸሎተ ሓሙስ" ማለትም፡ "የሓሙስ ጸሎት" ተብላ ትዘከራለች።

በዚያች ራት ላይ፡ በአራቱ የአይሁድ ሕግ መሠረት ሲካኼድ የቆየውን፡ የብሉዩን (አሮጌውን) ኪዳን የፋሲካ በግ፡ ለመሥዋዕትነት አርዶ የሙብላቱን ሥርዓት፡ ለመጨረሻ ጊዜ በመፈጸም አስወገደው፤ በዚያም ምትክ፡ በኢትዮጵያዊው መልክ ጳዴቅ ቃል ኪዳን ምክንያት፡ በኢትዮጵያ ልጆች ዘንድ ተጠብቆ እየተካኸደ የቀጠለው፡ የኅብስተ አኩቴቱና የጽዋዓ በረከቱ ዘለግለማዊ ሥርዓት፡ ለአዲሱ ኪዳን የቅዱስ ሥጋውና የክቡር ደሙ ቁርባን ይውል ዘንድ አጽድቆ አጸናው። ምሥጢራትን ገለጸ፤ ስለአገልግሎትና ስለትሕትና፡ መመሪያዎችን ሰጠ፤ በአርአያነትም አስተማረ።

ይኸውም፡-

- ሲበሉ፡ ኅብስቱን አንሥቶ፥ ባርኮና ቆርሶ፡ "እንክሙ! ብልዑ! ዝ ውእቱ ሥጋየ! ይህ ሥጋዬ ነው፤ እንካችሁ ብሉ!"፥ ጽዋውንም አመስግኖ፡ "ስትዩ እምኔሁ ኩልክሙ! ዝ ውእቱ ደምየ፡ ዘሓዲስ ሥርዓት፡ ዘይትከወው በእንተ ብዙጎን፡ ለጎድገተ ኃጢአት! ስለብዙዎች፡ ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈሰስ፡ የአዲስ ኪዳን ደሜ፡ ይህ ነው፤ ኹላችሁ ከእርሱ ጠጡ!" ብሎ፡ የቅዱስ ቊርባንን ምሥጢርና ሥርዓት፥

- እግራቸውንም በማጠብ፡ "እስመ አርአያየ ወሀብኩክሙ፡ ከመ ትግበሩ አንትሙኒ፡ በከመ ገበርኩ ለክሙ አነ። እኔ፡ ለእናንተ እንዳደረግሁ፡ እናንተ ደግሞ፡ እንዲሁ ታደርጉ ዘንድ፡ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁ!" ብሎ፡ የትሕትና አገልግሎትን፥

- በኩዛዜውም ቃል፡ "ወእሁበክሙ፡ ሐዲስ ትእዛዘ፡ ከመ ትትፋቀሩ በበይናቲክሙ፡ በከመ አነ አፍቀርኩክሙ፡ ከማሁ፡ አንትሙኒ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ! ወበዝንቱ፡ የአምረክሙ ኩሉ፡ ከመ አርዳእየ አንትሙ፡ እምከመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ። ደቀ መዛሙርቴ እንደኾናችሁ፡ ሰዎች ኹሉ ያውቁ ዘንድ፡ እርስ በእርሳችሁ እንድትዋደዱ፡ እነሆ፡ አዲስ ትእዛዝን ሰጥቻችኋለሁ!" ብሎ፡ ፍቅርን፥

- በጌቴሴማኒ ተይዞ ከመታሠሩ በፊት፡ "ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት! እስመ መንፈስ ይፈቱ፤ ወሥጋ ይደክም። ወደፊተና እንዳትገቡ፡ ትጉ! ጸልዩም! መንፈስስ ተዘጋጅታለች፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው።" ብሎ፡ በሃይማኖት ቆራጥ ኾኖ፡ በጸሎት መትጋትን፡ ራሱ ፈጽሞ፥ ለእነርሱ በማሳየት ነው። (ማቴ. ፳፮፥ ፳፯-፳፰፤ ሣ-ሣ፩። ዮሐ. ፲፫፥ ፲፪-፲፮፤ ሣ፬-ሣ፭።)

ስሙኑ ሕማማት፡ ይህን ምሥጢሩን ዐውቀን፥ ሥርዓቱን ተቀብለንና ትእዛዙን አክብረን፥ አርአያነቱንም ተከትለን የምንኖር መኾናችንን የምንመረምርበት፥ ለእየራሳችንም ኾነ፡ ለእርሱ፡ በግብር ፈጽመን የምናሳይበት ሳምንት ነው።

ከሕማማት ሰኞ፡ እስከጸሎተ ሓሙስ፡ በጾም ተወስነን፡ በኢትዮጵያ የእግዚአብሔር መንግሥት፡ በኅብረት በገዳማትና አድባራት፤ ወይም በግል በእየቤታችን፡ የምናካኸደው፡ የጸሎት፥ የስጋደት፥ የኅጽበተ እግርና የቅዳሴ ሥርዓት፥ በጸሎተ ሓሙስ ማታ የሚዘረጋው ገበታ፥ በዚያም፡ የምንሳተፈው ኅብስት (ዳቦው)፡ ይህን የአራቱን የፋሲካ ቂጣ ያስታውሰናል። በተለይም፡ “ጉልባን”፡ ተብሎ የሚዘጋጀው ንፍር፡ ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፡ ከጌቴሴማኒ የተክል ቦታ ጀምሮ፡ እስከመቃብሩ ድረስ፡ በተቀበላቸው የተለያዩና የበዙ ታላላቅ መከራዎች፡ የሥጋው አካል፡ እንደዚህ፡ በእሳት እንደሚከከው ቅይጥ እህል፡ መጐሣቄሉን ለማዘከር፡ በአንክሮ የምንቀምሰው፡ ምግብ ነው።

፪. ዕለተ ዓርብ - ስቅለት፡-

ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፡ ሐሙስ ማታ፡ በወታደሮች ተይዞ፤ የአይሁድ ሊቃነ ካህናት፤ ሊቃውንትና የሕዝቡ ሽማግሌዎች፡ በሸንጎቻቸው ተሰብስበው፡ ሌሊቱን ሙሉ፡ ሲከሰሱትና ሲወቅሱት ካደሩ በኋላ፡ በመጨረሻ፡ በመስቀል ስቅለት እንዲቀጣ፡ የበኩላቸውን ፍርድ ሰጥተው፡ ለፍርዱ አፈጻጸም፡ ወደሮማዊው ገዢ፡ ወደጲላሞስ አሳልፈው ሰጡት። አረማዊው ጲላሞስም፡ ምንም እንኳን የሞት ፍርድ እንዲፈጽምበት፡ “ወንጀለኛ” ተብሎ፡ የቀረበለት፡ ኢየሱስ መሲሕ፡ ከሚነገርበት ክስና ውቅስ ኹሉ፡ ፍጹም ገጹሕ መኾኑን ቢያረጋግጥም፤ ከዚህም የተነሣ፡ “ገጹሕ አነ እምደሙ፡ ለዝ ብእሲ ጻድቅ! እኔ ከዚህ እውነተኛ ሰው ደም ገጹሕ ነኝ!” ብሎ፡ እጆቹን፡ በአደባባይ ቢታጠብም፤ በምንም መንገድ ሊያድነው ባለመቻሉ፡ በግፍ ይሰቅሉት ዘንድ፡ “ደሙ ላዕሌነ፤ ወላዕለ ውሉድነ! ደሙ፡ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይኹን!” ላሉትከሳሾቹ፡ መልሶ ሰጥቷቸው ገደሉት፤ አስገደሉት። (ማቴ. ፳፯፤ ፲፱-፳፮።)

ይህ ኹሉ የኾነው፡ ጲላሞስ፡ ኢየሱስ መሲሕን ሊለቅቀው ፈልጎ፡ ነገር ግን፡ ከሳሾቹን ለማስደሰት፤ ሥጋዊና ምድራዊ ሥልጣኑንም ለማቆየት ሲል፡ ከሕግ ውጪ፡ በግፍ ካስገረፈውና በዚያ ወቅት፡ በሮማውያን አገዛዝ ላይ ዐምዶ፡ የታሠረውን፡ “በርባን” የተባለውን ነፍስ ገዳይ፡ በፍርድ አስወግዶ፡ ይኸኛውን ገጹሑን እስረኛ፡ በምሕረት ሊፈታው ሞክሮ፡ ሳይሳካለት ከቀረ በኋላ ነበር።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ወልድ ኢየሱስ መሲሕ፡ በዕለተ ዓርብ የተቀበላቸው የመስቀል መከራዎች፡ በግፈኛ ወንጀለኛ ላይ እንኳ፡ “ይደርሳሉ!” ተብለው የማይታሰቡ ናቸው፤ ምንም በደል፤ ጥፋትና ኃጢአት እንደሌለበት፡ ከሳሾቹም፤ ፈራጁም፡ ልቦናቸው እያወቀ፡ ይህን ያህል፡ ለምን ጨከኑበት? ይሙት በቃ የተፈረደበት፡ ነፍስ ገዳዩ በርባን ተፈትቶ፡ የተራብ አጥጋቢና የተጠማ አርኪ፤ አካል አልባሽና ሕሙም ፈዋሽ፤ የእሥራት ፈቺና የባርነት ነጻ አውጪ፤ ሙት አሥነሽና ነፍስ አዳኝ የኾነው፡ የሕይወት ሰጪና ባለቤት ኢየሱስ መሲሕ፡ “ይሰቀል!” ብሎ መፍረድና ፍርዱን በአስቸኳይ መፈጸም፡ ምን ማለት ነው?

ቅድስት ነፍሱ፡ ከቅድስት ሥጋው ከመለየቷም በፊት፡ ገና፡ በመስቀል ላይ እየተሠቃየ ሣለ፡ የተራቡትን ያጠገበና የተጠሙትን ያረካ፡ ያ፡ ርኅሩኅና ቸር ፈጣሪ እግዚአብሔር፡ በድርቀት የተሰነጣጠቀ ጉረሮውን ለማርጠብ ፈልጎ፡ አንዲት የውኃ ጠብታን ቢጠይቅ፡ ያች፡ የውኃ ጠብታ እንኳ ተነፍጋው፡ መራራ ሐሞትን፡ በሰፍነግ ሞልተው፡ አፉ ላይ መጭመቅ፡ ምን ዓይነት ጭካኔ ነው?

ሰብአዊው ፍጡሩ፡ ለእርሱ፡ ለቸር ፈጣሪው፤ አባትና እናቱ፤ መልካም እረኛውም፡ ሊከፍለው የሚገባው ውለታ፡ ከቶ ይህን የመሰለውን ሊኾን ይገባ ነበርን? አልነበረም። ነገር ግን፡ በራሱ የክፋት ጠንቅ፡ እንዲህ፡ ከመጨረሻው የጉሥቀኑልና ዐዘቅት ውስጥ የወደቀውን፡ ይህንኑ፡ ጨካኙን ሰብአዊ ፍጥረት ለማዳን የሚቀርበው ቤዛ፡ በዚህ መልክ ተገልጿል፡ መሠዋት ነበረበት።

ታዲያ! ዛሬ ያለነው የሰው ወገኖች: “በዚያን ዘመን የነበሩ አይሁድና ሮማውያን: በፈጣሪያችን እግዚአብሔር ላይ እንዲህ አደረጉ!” እንላለን። ይኸው እንጂ: ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ: “አማን እብለክሙ! ኩሎ ዘገበርክሙ: ለአሓዱ: እምእሉ ንኡሳን አገውዩ: ሊተ ገበርክሙ፤...ዘኢገበርክሙ ለአሓዱ እምእሉ ንኡሳን አገውዩ: ሊተ ኢገበርክሙ። እውነት እላችኋለሁ! ከኹሉ ከሚያንሱ: ከእነዚህ ወንድሞቼ: ለአንዱ እንኳ ያደረጋችሁት በጎ ሥራ: ለእኔ አደረጋችሁት! ካላደረጋችሁትም: ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም!” እንዳለው: እኛስ: በሌሎች ላይ ምን እያደረግን፣ ወይም እያላደረግን ነን? ለእነዚህ ጥያቄዎች: እያንዳንዳችን: በነፍስ ወክፍ: ለየገሊናችንና ለእግዚአብሔር መልስ: መስጠት አለብን!

እርሱ: እኛን: የቃል ኪዳን ወገኖቹን: ከዲያብሎስ ገገርነት ነጻ አውጥቶ፣ ከኃጢአት ቀንበር ፈትቶና ከሞት ቀራኝነት አላቅቆ: ለዘለዓለማዊው የሰላም ድል ያበቃን: እንዲህ ባለው: የመስቀል መከራዎቼ ስለኾነ: “እኛስ: ዛሬ: እርሱን: በፍጹም ፍቅር ወድደነው፣ ድምፁንም: በእውነት ሰምተንና ቃሎቹን ተከትለን: ከእርሱ: በቃል ኪዳን የተቀበልነውን ሃይማኖትና ምግባር እየፈጸምን: በከፈተልን ሕይወት እየኖርን ነን ወይ? በእርግጥ: እየኖርነው ከኾነ ደግሞ: ከዚህ የተነሣ: የሚደርስብንን ፈተናና መከራ: እንዴት ነው እየተቀበልነው ያለነው?” ብለን: እየራሳችንን መመርመር ይኖርብናል።

በዚህ ዓለም: በእርሱ አምነውና የእርሱን ፈለግ ተከትለው የሚኖሩ ኹሉ: ምንም በጎ ሥራ ቢያደርጉ: የሚመለስላቸው ውለታ: ይህን የመሰለው ፈተናና መከራ መኾኑን ያውቁታል። እርሱ: በመስቀል ላይ እየተሠቃየ ሣለ: “አባ! ሥረይ ሎሙ: እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ! አባት ሆይ! የሚያደርጉትን አያውቁምና: ይቅር በላቸው!” ሲል: ያስሰማው የዕርቅ ቃል: ዘወትር በጀሮአቸው እየደወለ፣ እንዲሁም: “ወበዓለምስ: ሀለወክሙ: ሕማመ ትርከቡ! ወባሕቱ: ጽንዑ! እስመ አነ ሞዕክዎ ለዓለም። በዓለም ሣላችሁ: መከራ አለባችሁ! ነገር ግን አይዟችሁ! እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁና: እናንተም: እንደእኔ ከጸናችሁ: ታሸንፉታላችሁ!” ብሎ በሰጣቸው ቃል እየተጽናኑ: ከክፉዎች ሰዎች የሚመጣባቸውን: ማናቸውንም ፈተናና የሚደርስባቸውን መከራ: በትዕግሥት በመቀበል: ተጋድሏቸውን ይቀጥላሉ።

በተለይ በዕለተ ዓርብ የምንጸመው ጾም፣ የምንጸልየው ጸሎትና የምንሰግደው ስግደት: በዚህ: በኢየሱስ መሲሕ መንፈስ ካልኾነ፣ ፋሲካችንም: እርሱ በመኾኑ: የምንፈስከው: በደሮ፣ ወይም: በበግ፣ ወይም: በበሬ፣ ወይም: በሌላ: በማናቸውም ዓይነት ሥጋ ሳይኾን: በእርሱ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ካልኾነ: ድካማችን ኹሉ ከንቱ ይኾናል።

ጎርብ፡ ወደስግደቱ መጨረሻ ግድም፡ ቀሳውስቱ፡ የወይራ ቀምበጥ፡ በቀኝ እጃቸው ይዘው፡ ከቤተ ልሔም ወጥተው ይመጣሉ። የዚህ ምሳሌ፡ ኖህ፡ በጥፋት ውኃ ጊዜ፡ የውኃውን ሙላት መጉደልና የምድራቱ የብስ መታየቱን አረጋግጣ እንድትመለስ፡ ርግብን፡ ከመርከቡ አውጥቶ በላካት ጊዜ፡ የወይራ ቀምበጥ፡ በአፏ ይዞ መጥታ፡ ያበረከተችለትን ምሥራቾች የሚያስታውስ ነው።

ቀሳውስቱም፡ በዚህ መልክ፡ “በአምላካችን በኢየሱስ መሲሕ የመስቀል መከራ፡ ዲያብሎስ ታሠረ! ኃጢአት ተደመሰሰ! ሞት ተወገደ! የሰው ልጅ ነጻ ወጣ! ከእንግዲህ ወዲህ፡ ሰላምና ደስታ ኾነ!” እያሉ፡ የምሥራቹን ዜና፡ ለሕዝቡ መናገራቸው ነው። ለእያንዳንዱ ምእመን/ምእመኒት፡ የንስሐ ስግደትን በሚሰጡበት ጊዜም፡ ጀርባውን/ጀርባዋን፡ በምሥራቹ የወይራ ቀምበጥ የሚጠበጥቡት፡ “ኢየሱስ መሲሕ፡ አንተን/አንቺን፡ ከዲያብሎስ የክፋትና የኃጢአት፡ የሞትና የመቃብር አገዛዝ ነጻ ለሚያደርገው ስርየት ያበቃህ/ያበቃሽ፡ ከእግዚአብሔር እም፡ ድንግል ማርያም በለበሰው ሰውነት፡ እንዲህ ተገርፎና የመስቀል መከራዎችን ተቀብሎ መኾኑን በማስታወስ ስገድ/ስገጂ!” ማለታቸው ነው። (ዘፍ. ፰፥ ፲-፲፩። ማቴ. ፳፭፥ ፴፩-፴፮፤ ሉቃ. ፳፫፥ ፴፬። ዮሐ. ፲፮፥ ፴፫።)

፫. ገብረ ሰላም፡-

የሰንበት ፈጣሪዋና ጌታዋ የኾነው ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፡ በሰውነቱ ሞቶ ሣለ፡ መለኮት የተዋሐደውን ሥጋውን፡ በመቃብር አሳድሮ፡ ነጻነትንም፡ ለማወጅ፡ መለኮት በተዋሐዳት ነፍሱ፡ ወደሲኦል ወርዶ ያሳለፋት፡ የሰሙነ ሕማማት ሰንበት፡ ሌላ ኹለተኛ ሰንበት ያለች ይመስል፡ አላገባብ፡ "ቅዳሚት" እየተባለች በምትጠራበት ስሟ፡ “ቅዳሜ ስዑር”፤ ወይም፡ "ከሰንበትነቷ የተሻረች ቅዳሜ" ስትባል ኖራለች፤ በዚያን ጊዜ ብቻ፡ የሰንበት ጌታ እርሱ፡ በሥጋው ሞቶ፡ በመቃብር ያሳለፋት ስለኾነች፡ ዕለቷ፡ ከሰንበትነቷ እንደተሻረች በመቀጠር፡ ይህ፡ ልዩ ስያሜ አላገባብ ተሰጥቷት ኖራለች።

እውነቱ ግን፡ ይህ አይደለም። እውነቱም፡ በዕለቷ የኾነውን መለኮታዊ ድርጊት፡ አስተውለው ሲመለከቱት፡ አምላካችን ኢየሱስ መሲሕ፡ በመቃብር ውስጥ፡ በሥጋው ያረፈባት በመኾኗ፡ "ተዘከር፡ ዕለተ ሰንበት፡ ከመ ትቀድሳ! የሰንበትን ቀን ትቀድሰው ዘንድ አስብ!" በምትለው፡ በዓሠርቱ ቃላት መሠረት፡ ዕለቷቱን፡ ያከበራት እንጂ፡ ያልሻራት መኾኑ ነው።

ስለዚህ፡ ይኸው፡ "ቅዳሜ ስዑር" የሚለው የተሳሳተ ስያሜ፡ በኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ዘንድ አለመኖሩ፡ ሊታወቅ ይገባል። በሌላው ስሕተት ደግሞ፡ "ቅዳሚቷና የብሉይ ኪዳን (አሮጌዋ) የአይሁድ" ስትባል የኖረችው፡ ይህችው አንዲቷ ሰንበት ታድሳ፡ "ሰንበተ ክርስቲያን" ስትባል በኖረችው፡ በዘለዓለማዊቷ የአዲስ ኪዳን "እሑድ" መቀጠሏን ለማሳየትና ለማረጋገጥ፡ "ተፍጻሚተ ሰንበት" መባሏ፡ አግባብ ይኾናል። (ዘፀአ. ፳፥ ፳-፲፩።)

“ገብረ ሰላም በመስቀሉ! ትንሣኤሁ አግሃደ! ፈጣሪያችን ኢየሱስ መሲሕ፡ በመስቀሉ፡ ሰላምን አስገኘልን! ትንሣኤውንም በገሃድ ገለጠልን!” እያሉ፡ ካህናቱ፡ በዚህች የሰንበት ዕለት፡ ቄጠማ ይዘው፡ ለሕዝብ ክርስቲያን በማደል፡ ምሥራቹን ያስሰማሉ፤ ያዳርሳሉ።

ይኸው ሳምንት፡ ለጌታ ክብር ስለተሰጠ፡ በሕማማቱ ሰሞን፡ የሙታን፡ ጸሎተ ፍትሐት አይደረግበትም፤ ይህን የመሰለው አገልግሎት፡ ከሕማማቱ አስቀድሞ፥ ወይም፡ ከትንሣኤው ቀጥሎ ባሉት ሳምንታት ይፈጸማል።

እንግዲህ፡ እነዚህ፡ የሰሙነ ሕማማት ቀኖች፡ ለእኛ ለኪዳናውያንና ለኪዳናውያት የእግዚአብሔርና የኢትዮጵያ ልጆች፡ ምን ዓይነቱን፡ የመጨረሻ ፍጹም የተቀደሰ ዓላማ የምናካኸድባቸውና የምንፈጽምባቸው እንደኾኑ፡ እንመልከት!

መነሻው፡ ጌታችንና ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ፡ እናታችንና መድኃኒታችን ቅድስት ሥላሴ ከኾነችው፡ ከድንግል ማርያም፡ በሰውነት በመወለድና በመስቀል መከራው፡ ባስገኘልን ቤዛነቱ፡ እኛን፡ ፍጡራን ወገኖቹን፡ ለአንዴና ለመቼውም ጊዜ፡ ፈጽሞ ይቅር ያለን መኾኑን ማመን ነው።

በዚህ መሠረት፡ እያንዳንዳችን፡ በቀዳማዊቷ የትንሣኤና በዘለዓለማዊቷ የሰንበት ሕይወት ለመኖር እንችል ዘንድ፡ በየግል ንስሐችን፡ ስሕተታችንንና ኃጢአታችንን በማመን፡ የበደሉንንም ኹሉ ይቅር በማለት፡ በእውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ አምልኪችን አማካይነት፡ እየራሳችንን፡ ለፍጹሙ የመንፈሳዊ እውቀትና ህልውና ማዕርግ ማብቃት ነው።

ከዚህ የተነሣ፡ ከጥያቄና ከአቤቱታ፥ ከልመናና ከምልጃ፡ ፈጽሞ ነጻ የኾነ፥ ምስጋናን ብቻ የተመላ ጸሎታችንን ማቅረብ ነው።

አዎን! ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት፡ ህልውናዋንና ምስፍናዋን በሚመለከት፡ ሊታወቅ የሚገባው እውነታ፡ በተለይ፡ ካለፈው ነሐሴ ፲፮ ቀን፥ ፳፻፭ ዓመተ ምሕረት ወዲህ፡ ይፋ በወጣው፡ ተከታታይ መለኮታዊ ዐዋጅ አማካይነት፡ የተላለፈው መልእክት፡ ለዓለማውያኑ ሰዎች በይፋ ከተከሠተ ወዲህ፡ ለዚህ ሰሙነ ሕማማት የተመደቡት ኾኑ፡ ሌሎቹ፡ በዓመቱ ውስጥ የምናካኸዳቸው፡ የግልና የማኅበር ጸሎቶቻችን ኹሉ፡ ከጥያቄ፥ ከአቤቱታና ከልመና፡ ወደምስጋና የመሻገር ብቅዓትን እንዲያገኙ የተደረገ መኾኑን፡ ኪዳናውያንና ኪዳናውያት የእግዚአብሔርና የኢትዮጵያ ልጆች፡ በማስተዋል እንድትመለከቱትና በተግባር ላይ እንድታውሉት የምናሳስባችሁ፡ እጅግ ደስ እያለን ነው።

“ሰሙነ ሕማማትን፡ በመልካም አከናውነን፡ ከምናበረክትላቸው የንስሐ ፍሬአችን ጋር፡ ለብርሃነ ትንሣኤው እንደሚያበቁን የምናምናቸው ቅድስት ሥላሴ ይመስገኑ!” እያልን፡ ይህንኑ መርሐ ግብር፡ እየከፈታችሁ ትጠቀሙበት ዘንድ፡ ይኸው አቅርቦትንላችኋል።

+ + +

የሰሙኑ ሕማማት ሥርዓተ ጸሎት።

ከሰኞ እስከ ዓርብ የሚካኔደው፣ ይህ፣ በምንባቦችና በዜማዎች የታጀበ፣ የስግደት ጸምና ጸሎት፣ በግል፣ በቤተሰብ፣ ወይም፣ በማኅበር፣ ከምሽቱ፣ በ፩ ሰዓት፣ ከማታው፣ በ፫ ሰዓት፣ ከሌሊቱ፣ በ፮ ሰዓት፣ ከነግሁ፣ በ፱ ሰዓት፣ ከንጋቱ፣ በ፲፩ ሰዓት፣ ከማለዳው፣ በ፩ ሰዓት፣ ከጧቱ፣ በ፫ ሰዓት፣ በቀትሩ ፮ ሰዓት፣ ከቀትር በኋላ፣ በ፱ ሰዓት፣ በሠርክ፣ በ፲፩ ሰዓት፣ በግእዝ፣ ወይም፣ በኢትዮጵያኛ፣ የዜማው፣ በዜማ፣ አለዚያ፣ በንባብ ብቻ ሊባል፣ ምንባቡም፣ በተካፋዮቹ ተሳትፎ ሊካኔድ ይቻላል።

የእየአንዳንዱ ጊዜ የመክፈቻ ጸሎት፣ በቅዱሱ ኪዳን የመልክ-ጾዴቅ ቃል-ኪዳን መሠረት፣ ካህን/ካህኒት በኾኑት በአንዳቸው ኪዳናዊ ኢትዮጵያዊ/ኪዳናዊት ኢትዮጵያዊት ይመራል። ተካፋዮቹ፡-

- “እኣትብ ገጽዮ” እያሉ፣ አራት ጊዜ በመስገድ ጸሎታቸውን ይጀምሩ። ስግደቱ፣ ፩ዱ፣ ለእግዚአብሔር፣ ለ፩ነቱ፣ ፫ቱ፣ አብወእምን፣ ወልድንና መንፈስቅዱስን ፩ ላደረገው፣ ፫ነቱ ነው።

- የኢትዮጵያን የሃይማኖትና የቃል ኪዳን፣ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ የምስጋናና ለድንግል ማርያም የሚቀርብ የሰላምታ ጸሎቶችን፣ በጎብረት ይበሉ።

- “ሰላም ለኪ!”ን፣ አንድ ጊዜ ሰግደው፣ ከ“ጸሎተ እግዚአብሔርን ማርያም” ጋር ከጸለዩ በኋላ፣ አያይዘው፣ የዕለቱን “ውዳሴ ማርያም” በተራ እየተቀባበሉ፣ ከዳዊትም መዝሙር፣ ቢያንስ ቢያንስ አሥር መዝሙራትን ያህል በመድገም፣ ያጠቃልሉ።

- ከዚህ በኋላ፣ በኹለት ወገን ኾነው እየተቀባበሉ፣ ከዚህ የሚከተለውን ውዳሴ አምላክ፣ በግእዝ የዜማ ስልት እየዘመሩና ‘አቡነ ዘበሰማያት’ን እየደገሙ ይስገዱ! እያንዳንዱን ክፍል፣ እንደየቅማቸውና እንደየጊዜያቸው መጠን፣ ፫ ፫፣ ወይም፣ ፮ ፮፣ ወይም፣ ፲፪ ፲፪ ጊዜ ሊመላለሱት ይቻላል።

ለከ ኃይል፣ ክብር ወስብሐት፣ ወዕዘዝ፣ ለዓለመ ዓለም።
አማኑኤል አምላክነ! ለከ ኃይል፣ ክብር ወስብሐት፣ ወዕዘዝ፣ ለዓለመ ዓለም።
አ እግዚአብሔር፣ ወሰላምን ኢየሱስ መሲሕ! ለከ ኃይል፣ ክብር ወስብሐት፣ ወዕዘዝ፣ ለዓለመ ዓለም።

ኃይልነ፣ ወጸወንነ፣ ውእቱ እግዚአብሔር፣ እስመ ኮንከነ ረዳእነ፣ ንብል በአኩቱት፣ “አቡነ ዘበሰማያት! ተቀደሰ ስምከ፣ መጽአት መንግሥትከ፣ ኮነ ፈቃድከ፣ በከመ በሰማይ፣ ከማሁ፣ በምድር፣ ሲሳየነ ዘለለዕለትነ፣ ሀብከነ ዮም፣ ኅደግከ ለነ፣ አበሳነ፣ ወጌጋየነ፣ ከመ ንሕነኒ፣ ንኅድግ፣ ለዘአበሰ ለነ፣ ኢአባእከነ፣ እግዚአ ውስተ መንሱት፣ አላ አድኅንከነ፣ ወባልሐከነ፣ እምኸሉ እኩይ፣ እስመ ዚአከ፣ ይእቲ መንግሥት፣ ኃይል፣ ወስብሐት፣ ለዓለመ ዓለም።

ትርጉሙ፡-

“ኃይላችን፥ መከታችንና ረዳታችን ለኾንከው፡ ለአንተ፡ ለአምላካችን፡ ለአማኑኤል፥ ለፈጣሪያችን ለኢየሱስ መሲሕ፡ ኃይል፥ ክብርና ምስጋና፥ ጽናትም፡ ለዘለዓለም፡ የአንተ ናቸው።” እያልን፡ 'አባታችን ሆይ! በሰማያት የምትኖር! ስምህ ተቀደሰ። መንግሥትህ መጣች። በሰማይ የኾነው ፈቃድህ፡ በምድርም፡ እንዲሁ ኾነ። የዕለት ምግባችንን፡ ለዛሬ ሰጠኸን። ኃጢአታችንንና በደላችንን ይቅር አልኸን፤ እኛም፡ የበደሉንን፡ ይቅር እንል ዘንድ። አቤቱ፡ ወደፊትና አላገባኸንም፤ ከክፉው ኹሉ፡ አዳንከን፥ ታደግኸን እንጂ። ይህች መንግሥት፥ ኃይልና ምስጋናም፡ የአንተ ናቸው፤ ለዘለዓለሙ። አሜን።' የሚለውን ጸሎት በመድገም፡ እናመሰግንሃለን።”

ካህኑና ሕዝቡ፡ ስግደቱን፡ እንዲህ እያሉ ይቀጥሉ!

ለአምላክ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ ዓለም።
ለሥሉስ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ ዓለም።
ለማኅየዊ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ ዓለም።
ለዕቡዳ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ ዓለም።
ለዕዘዙ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ ዓለም።
ለመንግሥቱ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ
ዓለም። ለኢየሱስ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ
ዓለም። ለመሲሕ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ
ዓለም። ለሕማሙ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ
ዓለም። ለመስቀሉ ይደሉ! ክብር፥ ወስብሐት፥ ወዕዘዝ፤ ለዓለመ
ዓለም።

ቀጥሎ ያለውን፡ የመዝጊያ ጸሎት፡ እያዘመና እየሰገዱ፡ ፤ ጊዜያት ይመልሱት!

ለከ ይደሉ ኃይል፥ ለከ ይደሉ ስብሐት፥ ወለከ ይደሉ አኩቴት፥ አ እግዚእን፤ ወሰላምን ኢየሱስ መሲሕ፤ ለዓለመ ዓለም።

ትርጉሙ

“ለአንድ አምላክነቱ፥ ለሦስትነቱ፥ ለሕይወትነቱ፥ ለታላቅነቱ፤ ለጽናቱ፥ ለመንግሥቱ፥ ለኢየሱስነቱ፥ ለመሢሕነቱ፥ ለተቀበላቸው መከራዎቹና ለመስቀሉ፡ ክብርና ምስጋና፥ ጌትነትም ይገባዋል! ፈጣሪያችንና ሰላማችን ኢየሱስ መሲሕ ሆይ፥ ለአንተ፡ ኃይልና ክብር፥ ምስጋናም ይገባሃል፤ ለዘለዓለሙ።”

ከዚህ በኋላ፡ እንደጊዜውና እንደኹኔታው አመቺነት፡ ከሰኞ እስከዓርብ፡ ለሳምንቱ ዕለታትና ጊዜያት፡ ተስማሚ የኾኑትና ከቅዱሳት መጻሕፍት የተውጣጡት የየዕለቱ ምንባቦችና ምስባኮች ዝርዝር፡ በዚህ ጽሑፍ መጨረሻ ላይ ተከናውኖ ስለቀረበ፡ ሥርዓተ ጸሎቱ፡ በዚያ ዝርዝር መሠረት ይካኼዳል።

ምንባቡ እንዳበቃ፡ “ጽንዒ ዛቲ” የሚለው፤ ስለሌሎች የሚቀርበው ምስጋና፡ ከዚህ እንደሚከተለው፡ በጸሎቱ መሪ፡ በንባብ ይሰማ! ረዳቱ ካህን፡ በየምዕራፉ፡ ቃጭል ይደውል! ሕዝቡም፡ “አቤቱ፡ ይቅር አልከን!” የሚል ትርጉም ያለውን፡ “እግዚአብሔርን ተሰጥዎ!” በዜማ እየተቀበሉ ይስገዱ! ጸሎቱን፡ ለመዓልቱ የ፩፣ የ፫፣ የ፮፣ የ፱ እና የ፲፩ ሰዓቶቹ ጊዜያት፡ ለ፭ መከፋፈልም ይቻላል።

የጸሎቱ መሪ፡- ስለዚች ቦታ መጽናት፥ በቅዱሳንና በቅዱሳት ስም ስለሚጠሩም ቦታዎችና ገዳሞች፥ በውስጣቸውም ስለሚኖሩ ኹሉ፥ በጠቅላላም፡ ስለዚህ ዓለም መጠበቅ አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ከክፉ ኹሉ ስለጠበቃቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔርን ተሰጥዎ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- በዚች ቦታና በሌሎችም ቦታዎች ስለሚገኙ፤ በነፍስ በሥጋ ታምመው ስለተፈወሱ ኹሉ አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ለእነርሱም፥ ለእኛም፡ ሕይወቱን፥ ጤንነቱን ሰጥቶ፡ በጎ ነገርን ስላደረገልን። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔርን ተሰጥዎ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- በባሕር፥ በየብስ፥ በአየር፥ በወንዝ፥ በቀላይ፥ በሌላውም መንገድ ኹሉ ስለሚጓዙ ሰዎች አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ በቀና መንገድ መርቶ፡ በደኅና፤ በሰላም፥ በደስታ፡ ወደመኖሪያቸው ስለመለሳቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔርን ተሰጥዎ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ከእርሻ ስለሚገኝ ፍሬ፥ ስለዛፎችና ስለወይኖች፥ በዓለምም ውስጥ ፍሬን ስለምታፈራ ዛፍ ኹሉ አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ባርኮ፥ አብዝቶ፥ ከጥፋትም ጠብቆ፡ ለፍጻሜ ፍሬ ስላደረገላቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔርን ተሰጥዎ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ፈጣሪያችን ኢየሱስ መሲሕ፡ በገዢና በፈራጆች ፊት፡ ይቅርታንና ምሕረትን ስለሰጠን፤ ልቦናቸውንም ኹልጊዜ ስለሚያራራልን አመስግኑ! የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔር ተሳታፊህ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- በፈጣሪያችን በኢየሱስ መሲሕ አምነው፡ ከዚህ በፊት ስላረፉት ኹሉ አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ዕረፍተ ነፍስን ስለሰጣቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔር ተሳታፊህ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ተዋሕዶ ሃይማኖት ስለደረሳቸውና ስለተፈጸመላቸው ወገኖች ኹሉ አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ለዚያ ሃይማኖት ስላበቃቸው፤ ተቀብሎም ስለባረካቸው፤ እስከመጨረሻዬቱ ሕቅታም ድረስ፤ በዚችው በቀናች ሃይማኖት ስላጸናቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔር ተሳታፊህ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- የእግዚአብሔር መንግሥት ስለኾነችው፡ ስለመላዋ ዓለም አገራችን ኢትዮጵያ፤ ስለቤተ ሕዝቧ፤ ስለቤተ ምዕክናዋና ስለቤተ ክህነቷ፤ በእነዚህ አብያቲ መናብርት ላይ ስለተቀመጡትም ሥዩማኗ፤ ስለአገልጋዮቿም ኹሉ አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ የተቋሞቿን ህልውና ስላጸና፤ የአገልጋዮቿንም ሕይወት ስለሚጠብቅ፤ ሥዩማኑንም፡ ለኃላፊነታቸው ስለሚያበቃ። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔር ተሳታፊህ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ፈጣሪያችን ኢየሱስ መሲሕ፡ በቀደሙት ሰዎች ልቦና ስለመሠረታት፤ በነቢያት ቃል ስላጸናትና በሐዋርያት ጉባኤ ስለፈጸማት፤ የእርሱ ሥጋና ደም፡ ለመሥዋዕትነት ስለሚቀርብባትና የመንፈስ ቅዱስ ጸጋዎች ስለሚሰጡባት፡ ስለአንዲት ቅድስት ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት፤ ስለአገልጋዮቿና ስለሕዝቡም ኹሉ መዳን፤ ስለቦታውም ኹሉ መጠበቅ አመስግኑ! የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአብሔር ተሳታፊህ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ስለአንድነታችንና ስለዓለሙ ኹሉ አንድነት አመስግኑ!
እግዚአብሔር፡ ኹላችንንም፡ በያለንበት ጠብቆ፡ በሰላም፡ ወደቅዱሱ ኪዳን የሕይወት
ፍጻሜ ስላደረሰን። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአ ተሳላልከኑ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ለከበረች ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት፡ መባን (እጅ መንሻን)
ስላቀረቡ ሰዎች አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ባርኮ ስለተቀበለላቸው። በሥራቸውም
እንዲጸኑ ስለረዳቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአ ተሳላልከኑ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- የቅዱሱን ኪዳን ምእመናንና ምእመናት፡ በየሥፍራቸው ኹሉ፡ በቸርነት
ስለሚያስቡና ለበጎ ነገር ስለሚደክሙ፡ የቀና ሃይማኖት ስላላቸው ሰዎች አመስግኑ!
እግዚአብሔር፡ አሳባቸውንና ድካማቸውን ባርኮ፡ ዋጋቸውን ስለሰጣቸው። ይቅርታውንም
ስላደረገላቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአ ተሳላልከኑ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ለቀኑርባን የሚኾን፡ ስንዴውን፣ ዕጣኑን፣ ዘቢቡን፣ የሚነቡብባቸውን
መጻሕፍት፣ ሌላውንም፡ ለቤተ መቅደስ የሚያስፈልጉትን ዕቃዎች አስበው በመስጠት
ስለሚያገለግሉ ሰዎች አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ በመንግሥተ ሰማያት፡ የበለጠውን ዋጋ
ስለሚሰጣቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአ ተሳላልከኑ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ስማቸውን፡ በእያንዳንዳቸው እንድንጠራ ስለሚያስፈልገን፡
በኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት፡ በቤተ ሕዝቡ፣ በቤተ ክህነቱና በቤተ
ምልክናው ዘርፍ፡ ለአገልግሎት ስለመረጥናቸው ተጠሪዎቻችን ኹሉ አመስግኑ!
እግዚአብሔር፡ ጸጋውን፣ ኃይሉንና ሞገሱን አጎናጽፎ፡ በዓለሙ ባለሥልጣኖችና
ሹማምንት ፊት፣ በፈራጆችም አደባባይ፡ ፍቅርን፣ መወደድን፣ መከበርን ስላደላቸው።
የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአ ተሳላልከኑ! (አቤቱ፡ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ:- በደዌ ሥጋ፣ በደዌ ነፍስ ለደከሙና ለተቸገሩ፣ ባል/ሚስት ለሌላቸውና ወላጆቻቸውን ላጡ፣ ለድኅኖችና ለተጨነቁ ሰዎች፣ ዘር ለዘሩ፣ እርሻ ላረሱ ገበሬዎች፣ ለሚሸጡ፣ ለሚገዙ ነጋዴዎች፣ በማናቸውም ቦታ፣ ጭንቀቷና ሥጋቷ ለተወገደላት ሰውነት 'ኹሉ አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ራርቶ፡ ይቅር ስላላቸውና የቸርነቱን ሥራ ስላደረገላቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ:- እግዚአ ተሳካፊክነ! (አቤቱ፡ ይቅር አልክን!)

የጸሎቱ መሪ:- በእሥር፣ በግዞትና በምርኮኝነት ተይዘው ለተጨነቁ፣ አገር ለቅቀው ለተሰደዱ፣ በአጋንንት አሸክላም ለተያዙ ሰዎች አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ ከእሥርና ከግዞት፣ ከምርኮኝነትና ከስደት፣ ከአጋንንት ቍራኝነትም ስላወጣቸው። ይቅርታውንም ሰጥቶ፡ እነርሱንም፣ እኛንም ስላዳነን። ኃጢአታችንንም ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ:- እግዚአ ተሳካፊክነ! (አቤቱ፡ ይቅር አልክን!)

የጸሎቱ መሪ:- ለነፍሳቸው፣ ይቅርታን እየፈለጉ፣ ቅዱስ በኾነው በዚህ ጸሎት፣ በየሥፍራው ስለተሰበሰቡት 'ኹሉ አመስግኑ! ፈጣሪያችንና አምላካችን እግዚአብሔር፡ ይቅርታውን ፈጥኖ ስላደረገላቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ:- እግዚአ ተሳካፊክነ! (አቤቱ፡ ይቅር አልክን!)

የጸሎቱ መሪ:- በዚህ ዓመት፣ ስለዝናም መዝነብ፣ ስለባሕርና ስለወንዞችም መምላት አመስግኑ! እውነተኛው አምላካችን እግዚአብሔር ወልድ ኢየሱስ መሲሕ፡ በረከቱን ሰጥቶ፣ እስከልካቸው ስለመላቸው። ለምድርም፣ ልምላሜዋን አጎናጽፎ፣ ደስ ስላሰኛት። ሥጋዊውን፣ ደማዊውን ፍጡር 'ኹሉ በረድኤት ስላጸና። ለእንስሳትም 'ኹሉ ደኅንነትን ስለሰጠ። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ:- እግዚአ ተሳካፊክነ! (አቤቱ፡ ይቅር አልክን!)

የጸሎቱ መሪ:- በጸሎታችን እናስባቸው ዘንድ፡ “አስቡን! አትርሱን!” ስላሉን ሰዎች አመስግኑ! እግዚአብሔር፡ በበጎ ስላሰባቸው። በየጊዜውም ይቅር ስላላቸው። የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ:- እግዚአ ተሳካፊክነ! (አቤቱ፡ ይቅር አልክን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ይህችን ሳምንት፣ እግዚአብሔር፣ በበጎ ስለሚፈጽምልን፣ ከእኛም፣ የጠላትን መፈታተን አርቆ፣ ሰውነታችንን ከውድቀት ስለሚያድንልን፣ ይቅርም ስለሚለን አመስግኑ! የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአ ተሳላልከነ! (አቤቱ፣ ይቅር አልከን!)

የጸሎቱ መሪ፡- ፈጣሪያችንና አምላካችን እግዚአብሔር፣ ራርቶ፣ ይቅር ስላለን፣ ምስጋናችንንም ተቀብሎ፣ ለዚያ፣ ለፋሲካው ስለሚያበቃን፣ የትንሣኤውንም ብርሃን፣ በፍጹም ደስታ ስለሚያሳየን አመስግኑ! የእኛንም ኃጢአታችንን ስላስተሰረየልን።

ሕዝቡ፡- እግዚአ ተሳላልከነ!

ከዚህ ቀጥሎ፣ የጸሎቱ መሪ፣ ሕዝቡ፣ ይህን ጸሎት፣ በዜማ እየተቀባበሉ ይሰገዱ!

መሲሕ አምላክነ፥ ዘመጽአ ወሐመ በእንቲአነ፥ በሕማማቲሁ ቤዘወነ!

ንሱብሐ፥ ወናልዕል ስሞ ኅቡረ፥ እስመ ውእቱ ገብረ ሰላምነ፣ በብዝሃ ሣህሉ ወምሕረቱ!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! እብኖዲ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ታዖስ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ማስያስ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኢየሱስ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! መሲሕ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! አማኑኤል ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ትስቡጣ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን!

ትርጉሙ

ስለእኛ ወደዚህ ዓለም መጥቶ፥ መከራን ተቀብሎ፥ ቤዛ ኾኖን ያዳነንን፣ መሲሕ አምላካችንን፣ እናመስግነው! ስሙንም፣ በአንድነት፣ ከፍ ከፍ እድርግ! በብዙ ቸርነቱና ምሕረቱ፣ ሰላምን አድርጎልናልና።

“ኪርያላይሶን! ናይናን!” የግሪክ ቃላት ሲኾኑ፣ በግእዝ፣ “እግዚአ መሐርከነ!”፥ በኢትዮጵያኛ፣ “አቤቱ፥ ይቅር አልከን!” ማለት ነው።

“እብኖዲ፥ ታዖስ፥ ማስያስ፥ አማኑኤል፥ ትስቡጣ” የአምላካችን ኢየሱስ መሲሕ የአምላክነት መጠሪያዎቹ ናቸው።

ኹሉም፡ አንገታቸውን ዝቅበማድረግ፡-

“እርሱን እናመልከው ዘንድ፡ እኛን ለፈጠረ እግዚአብሔር፡ ምስጋና ይገባል።

“አምላክን ለወለደች፡ ለንግሥታችንና ለመድኃኒታችን፡ ድንግል ማርያም ምስጋና ይገባል።

“ኃይልና ጋሻ፥ ሰላምም ለኾነን፡ ለመሲሕ፡ በእንጨት ላይ ለመስቀሉ፡ ምስጋና ይገባል።” የሚል ትርጉም ያለውን፡ ይህን የምስጋና ቃል፡ በኅብረት ዜማ ያሰሙ!

ስብሐት ለእግዚአብሔር፡ ኪያነ ዘፈጠረ፡ ከመ ናምልኮ!

ስብሐት ለማርያም፡ እመ አምላክ፡ ንግሥትነ፤ ወመድኃኒትነ!

ስብሐት ለመስቀለ መሲሕ፡ ዕፀ ሰላምነ፤ ኃይልነ፤ ወጸወንነ!

በስግደቱና በሰዓቱ ጸሎት ማብቂያ ላይ፡ ሕዝቡ፡ የ“አቡነ ዘበሰማያት”ን ጸሎት፡ በለሆሳስ (በቀስታ) እያደገሙ ይቀመጡ፤ የጸሎቱ መሪ ግን፡ ቆሞ፡ ፊቱን ወደሕዝቡ መልሶ፡ እንዲህ የሚለውን የቡራኬ ጸሎት ያሰማ፡-

የኢየሱስ መሲሕ ማኅበር አንድነት የምትኾኑ፡ ወንድሞቼና እኅቶቼ ሆይ!

በዚህ መሰብሰባችን፡ አይሁድ፡ ፋሲካቸውን ባደረጉበት በዕለተ ዓርብ፡ በቅንዓታቸው፡ ለኃጥአን አሳልፈው በሰጡት ጊዜ፡ ፈጣሪያችን ኢየሱስ መሲሕ፡ የተቀበላቸውን መከራዎች፥ ሞቱን፥ ጎኑን መወጋቱን፥ ደሙን ማፍሰሱን እያሰብን ነው። ስለዚህም፡ እግዚአብሔር፡ ድካማችንንና ጸሎታችንን፥ ስግደታችንንና መዝሙራችንን ተቀብሎልናል። ከሕሊና ሥጋ የተነሣ፡ በሕሊና መንፈስ የምንሻውን ኹሉ፡ በፈቃዱ ፈጽሞልናል። ተስፋ ትንሣኤውን ሰጥቶናል። የደስታውንም ቃል አሰምቶናል። በይቅርታውና በቸርነቱ፡ ከመከራ ሠውሮናል። ደቀ መዛሙርቱን እንደጎበኛቸው፡ እኛንም፡ እንደነርሱ ጎብኝቶናል። በኃጢአት እንዳንወድቅ፡ ደግፎናል።! ከኃዘናችንም፡ አረጋግቶናል። ከድካማችንም አጽንቶናል።

ፈጣሪያችን፡ ኢየሱስ መሲሕ በሚመጣበት ጊዜ፡ በደስታው ቀን፡ ከእኛ ጋር፥ እናንተን ለማገልገል የተዘጋጀሁ ከምኾን፡ ከእኔ ከወንድማችሁ/ከእኅታችሁ ጋር፥ በሩቅና በቅርብ ካሉ፡ በጸሎታችን ከተማጸኑ ወንድሞቻችንና እኅቶቻችን ኹሉ ጋር፡ ኹላችንንም አንድ አድርጎ፡ በሰማዩ አባታችንና እናታችን ጉባኤ፡ በቀኛ ያቆመናል! ዘለዓለማዊውተድላ ደስታ ወደሚገኝበት ቤቱ፡ ወደመንግሥተ ሰማያት ያገባናል! ለዘለዓለሙ፤አሜን።

ከዚህ ቀጥሎ፡ አሰምቶ፡ “እያንዳንዳችን፡ በለሆሳስ፡ ፵፩ ጊዜ፡ 'ኪርያላይሶን! እንበል!’ ይበል!

በዚህ ጊዜ፡ ሕዝቡ ኹሉ ቆመው፡ በጣት አንን ቀጸሮ፡ ይህንኑ፡ “ ‘እግዚአ ሙሐርከነ!’ ወይም፡ “አቤቱ፡ ይቅር አልከን!” የሚል ትርጉም ያለውን የንስሐ ጸሎት፡ በየራሳቸው የእስትንፋስ ድምፅ ይበሉ!

ወዲያው፡ ከዚህ አያይዞ፡ “እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይኹን! የሚቀጥለውን ጸሎት ለማድረስ፡ ዛሬ (ወይም፡ ነገ)፡ ከሌሊቱ፤ ወይም፡ ከመጻፍቱ፡ በ ሰዓት እስክትመለሱ ድረስ፡ አኹን፡ በሰላም፡ ወደየበአታችሁ ኺዱ!” ለማለት፡ “እግዚአብሔር የሁሉ ምስሌክሙ! ሑሩ በሰላም! ወንድ፡ ወተጋብኡ፡ በጊዜ ሰዓት፡ ዘሰኑይ፤ ዘሠሉስ፤ ዘረቡዕ፤ ዘሐሙስ፤ ዘዓርብ፡ በሌሊት (አው፡ በመጻፍት)” ብሎ በማወጅ፡ ሕዝቡን ያሰናብት!

የዕለቱ ሥርዓተ ጸሎት በሚያበቃበት፡ በመጨረሻው የሌሊቱ፤ ወይም፡ የመጻፍቱ ክፍለ ጊዜ ማብቂያ ላይ ግን፡ በዚህ፡ በላይኛው የማሰናበቻ ቡራኬ ፋንታ፡ ይህንና የማሰናበቻውን አዋጅ ያሰማ!

እነሆ! የዓለሙን ኹሉ ኅጢአት የሚያስወግድ፡ የእግዚአብሔር በግ፡ ስለእኛ፡ መከራን ተቀበለ፤ ከኃጢአት ቀንበር፡ ነጻ አወጣን፤ ከሰይጣንም እጅ፡ በክቡር ደሙ፤ ሰላማችን በኾነ መስቀሉም አዳነን።

አቤቱ! ድካማችንን፤ ጸሎታችንንም፡ ተቀበልህ! የጠላታችንን የዲያብሎስን ኃይል፡ ከእግራችን በታች ጣልኸው! የሚያጠምድበትን ወጥመዱንም፡ አራቅህልን!

ይህችን ሰሞን፡ በሰላምና በፍቅር አንድነት፡ በደኅና እንደምታስፈጽመን፤ ቅድስት የኾነች፡ የትንሣኤህንም ብርሃን፡ በፍጹም ተድላ ደስታ እንደምታሳየን፡ በመድኃኒታችንና በንግሥታችን፡ በቅድስት ድንግል ማርያም እናትነት፤ በጻድቃንና በሰማዕታትም በረከት እናምናለን፤ አሜን።

እስከዚህ ያለው ሥርዓተ ጸሎት፡ ከሰኞ እስከ ሐሙስ፡ ከቀትር በኋላ ፱ ሰዓት ድረስ ያለው ሲኾን፡ የሐሙስ “ጎጽበተ እግር” የሚባለው፡ የእግር አጠባ ሥርዓት፡ ከዚህ እንደሚከተለው ይፈጸማል፡-

የዕለቱ ምንባብ፡ እስከቀትር በኋላ ፱ ሰዓት ድረስ ያለው እንደተጠናቀቀ፡ አንዱ፡ ለእጅ የሚኾን ሌላው፡ የወይን ሓረግ ቅጠል የተዘፈዘፈበት ኾኖ፡ ለእግር የሚኾን፡ ንጹሕ ውኃ፡ እስከእኩሌታቸው የመላባቸው፡ ኹለት የመታጠቢያ ሣህኖች፡ ከማበሻጋር፡ በጠረጴዛ ላይ ይቅረቡ!

በዚያ ላይ፡ የቡራኬውና የወንጌሉ ሥርዓተ ጸሎት፡ በጸሎቱ መሪ ይፈጸም!

የጎጽበተ እግሩ ሥርዓት በሚካኔድበት ጊዜ፡ የጸሎቱ ተሳታፊዎች፡ እንዲህ የሚለውን የግእዝ መዝሙር፡ እጥበቱ እስኪያበቃ ድረስ፡ በጎብረትና ባለማቋረጥ ይዘምሩ!

"ሐዋርያቲሁ ከበበ፤ እግረ አርዳኢሁ ኅፀበ፤ ኮኖሙ አበ ወእመ፤ ወመሀሮሙ ጥበበ፤ ሃሌ ሉያ! ሃሌ ሉያ! ሃሌ ሉያ!" እንዘ ንብል ኢንትሃጎል።

ትርጉሙ፡

"ሐዋርያቱን፡ በዙርያው ሰበሰበ፤ የደቀ መዛሙርቱን እግር አጠበ፤ ለእነርሱ፡ አባትም፤ እናትም ኾናቸው፤ ጥበብንም አስተማራቸው፤ እርሱም፡ ከዓለም አስቀድሞ የነበረው፤ ዓለሙንም አሳልፎ የሚኖረው፡ እርሱ፡ ፈጣሪዎችን ኢየሱስ መሲሕ ነው።" እያልን፡ ባለማስታጎል እንዘምራ ለን።

ከዚህ አስቀድሞ፤ ከዚህም በኋላ የሚነበበው ምንባብና የሚዘመረው ምስባክ፡ በዕለቱ ድልድል ውስጥ ተመልክቶ ይገኛል።

የዓርቡ የስቅለት ሥርዓት።

የዕለተ ዓርቡ የስቅለተ ኢየሱስ መሲሕ ሥርዓተ ጸሎት ምንባብ፡ እስከንጋቱ፡ ፲፩ ሰዓት ድረስ ያለውን ጨምሮ ካበቃ በኋላ፡ ከማለዳው፡ ፩ ሰዓት ጀምሮ፡ በዚህ ዕለት የሚጸለየውና የሚዘመረው ኹሉ፡ ከሰኞ እስከ-ሐሙስ ከሰነበተው ከግእዙ ተለይቶ፡ **በዕዝል የዜማ ስልት** ይኾናል።

ይኸው፡ የማለዳው፡ ፩ ሰዓት ምንባብ ከመጀመሩ በፊት፡ ካህናቱና ሕዝቡ፡ የዓለሙን ሰላም የፈጣሪያችን የኢየሱስ መሲሕን ሕማማተ መስቀል በማሰብ፡ ቆመው፡ የተለመደውን የመክፈቻ ጸሎት እንደጨረሱ፡ ከ“ለከ ኃይሉ” መዝሙር አስቀድመው፡ በተለይ፡ ለዚህ ዕለትና መዓልት ከተመደቡት፡ የየጊዜያቱ ጸሎታት፡ የሃሌታ ዜማዎች መካከል፡ ለዚህ ሥርዓት የተመረጠውን፡ ከዚህ የሚከተለውን የመግቢያ ዜማ፡ በዕዝል ስልት ይበሉ!

የማለዳው ፩ ሰዓት።

ሃሌ ሃሌ ሃሌ ሉያ! ሃሌ ሃሌ ሃሌ ሉያ! ሃሌ ሃሌ ሃሌ ሉያ!
ተሰቅለ ተሰቅለ ተሰቅለ ተሰቅለ! ወሐመ! ቤዛ ኩሉ ኮነ! ዬ! ዬ! ዬ!
በመስቀሉ ቤዘወነ! እሞት ወባልሃነ!

ትርጉሙ፡- ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ የነበረውና ዓለምን አሳልፎ የሚኖረው ፈጣሪ አምላክ፡ ወዮ! ወዮ! ወዮ! ስለእኛ ሰው ኾኖ፡ መከራን ተቀበለ! ተሠቃየ! ተሰቀለ! ሞተ! በጦር ተወጋ! ተቀበረ! ስለዓለሙ ኹሉ መሥዋዕት ኾነ! እንዲህ ኾኖ በመስቀሉ፡ ከዲያብሎስ የባርነት ግዛት፡ ነጻ አወጣን! ከኃጢአት ቀንበር አላቀቀን! ከሞት ፍዳም ተቤዠን!

ከዚህ አያይዘው፡ የ“ለከ ኃይሉ”ን የሰግደት ጸሎት፡ በዚያው በዕዝሉ ዜማ ይበሉት!

ለሰዓቱ የተመደበው ምንባብ ካበቃ በኋላ፡ “የዓመፅ ምስክሮች ተነሡብኝ! የማላውቀውንም፡ በእኔ ላይ ተናገሩ!” የሚል ትርጉም ያለው፡ እንዲህ የሚለው ምስባክ፡ በረዳቱ ካህን/ካህኒት፡ ዘለግ ባለ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ፡ ይዘመር!

ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማዕተ ዐመፃ፤
ወዘኢየአምር ነበቡ ላዕሌየ፤
ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማዕተ ዐመፃ፤

ሕዝቡ፡ ይህንኑ፡ እየሰገዱና እየተቀበሉ፡ ሦስት ጊዜ መላልሰው ይዘምሩት!

“የቅዱስ ወንጌልን ቃል ለመስማት የተዘጋጀን ኾነን እንገኝ ዘንድ፡ ተነሥታችሁ ቁሙና አዳምጡ!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው መመሪያ፡ በረዳቱ ካህን/ካህኒት፡ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይዘመር!

ቁሙ ወአጽምኡ! ከመ ንኩን ድልዋነ ለሰሚአ ወንጌል ቅዱስ፡

ሕዝቡ፡ እየሰገዱ፡ “ፈጣሪያችንና አምላካችን! ማርከን! ይቅርም አልኸን! ለኢትዮጵያ፡ እግዚአብሔር መንግሥትም፡ የበቃን አደረግኸን!” የሚል ትርጉም ያለውንና እንዲህ የሚለውን መልስ፡ በአንክሮ በተዘክሮ ዜማ ይስጡ!

እግዚአብሔር፡ ወአምላክነ!

መሐርከነ ፤ ወተማሃልከነ፤ ወረሰይከነ ድልዋነ፡ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ዘኢትዮጵያ።

“ማቴዎስ፡ ማርቆስ፡ ሉቃስና ዮሐንስ፡ ያወጁትን፡ ቅዱሱን የእግዚአብሔርን የምሥራች ቃል፡ እነሆ ላሰማችሁ!” የሚል ትርጉም ያለውንና እንዲህ የሚለው መልእክት፡ በካህኑ/በካህኒቱ፡ ልዑል ዜማ ይተላለፍ!

ወንጌል ቅዱስ፡ ዘዜነዉ፡ ማቴዎስ፡ ወማርቆስ፡ ሉቃስ፡ ወዮሐንስ፡ ቃለ ወልደእግዚአብሔር።

ሕዝቡ፡ እየሰገዱ፡ “ፈጣሪያችንና አምላካችን መሲሕ ሆይ! ኹልጊዜም፡ ለአንተ፡ ምስጋና ይገባሃል!” የሚል ትርጉም ያለውንና እንዲህ የሚለውን ምላሽ፡ በአንክሮ ተዘክሮ ዜማ ይስጡ!

ስብሐት ለከ መሲሕ፡ እግዚአብሔር፡ ወአምላክነ፡ ከኩሎ ጊዜ!

“የማይሞት ቅዱስ እግዚአብሔር፡ ቅዱስ ኃይል፡ ቅዱስ ሕይወት፡ ከቅድስት ድንግል ማርያም የተወለደ! አቤቱ አዳንኸን! የማይሞት! ቅዱስ እግዚአብሔር፡ ቅዱስ ኃይል፡ ቅዱስ ሕይወት፡ በዮርዳኖስ የተጠመቀ! በዕፀ መስቀል ላይ የተሰቀለ! አቤቱ ሰላምህን ሰጠኸን!” የሚል ትርጉም ያለውንና እንዲህ የሚለው የኪዳን ጸሎት፡ ለእያንዳንዱ የወንጌሉ ምንባብ፡ መግቢያ ተደርጎ፡ በአንክሮ ተዘክሮ የንባብ ድምጽ በካህኑ/በካህኒቱ ይሰማ!

ቅዱስ እግዚአብሔር፡ ቅዱስ ኃይል፡ ቅዱስ ሕይወት፡ ዘኢይመውት! ዘተወልደ እማርያም፡ እምቅድስት ድንግል! አድኅንከነ እግዚአብሔር፡ ቅዱስ ኃይል፡ ቅዱስ ሕይወት፡ ዘኢይመውት! ዘተጠምቀ በዮርዳኖስ! ወተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል፡ አስተሳለምከነ እግዚአብሔር!

በመጀመሪያ፡ የማቴዎስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “የካህናት አለቆች፡ ኢየሱስን፡ አሥረው ይዘው፡ ሌሊቱን ሙሉ፡ ሲመክሩበት ካደሩ በኋላ፡ ሲነጋ፡ በወንጀለኛ እንጨት መስቀል ላይ ሊሰቅሉት ተስማምሙ!” የሚል ትርጉም ያለውንና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ወጸቢሐ፡ ተማክሩ ሊቃነ ካህናት፡ ይስቅልዎ ለኢየሱስ ዲበ ዕፀ መስቀል ዘእቡስ።

ቀጥሎ፡ የማርቆስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “የካህናት አለቆች፡ ኢየሱስን፡ አሥረው ይዘው፤ ሌሊቱን ሙሉ፡ ሲመክሩበት ካደሩ በኋላ፡ ሲነጋ፡ ወደፍርድ አደባባይ አወጡት!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ወጸቢሐ፡ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት፡ አውጽእዎ ለኢየሱስ፡ ውስተ ዐውደ ምኩናን።

ከዚያ፡ የሉቃስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “የካህናት አለቆች፡ ኢየሱስን፡ አሥረው ይዘው፤ ሌሊቱን ሙሉ፡ ሲመክሩበት ካደሩ በኋላ፡ ሲነጋ፡ የፊጥኝ አሥረው፡ ለጲላጦስ፡ አሳልፈው ሰጡት!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ወጸቢሐ፡ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት፡ ሐመይዎ ለኢየሱስ፡ ወመጠውዎ ለጲላጦስ።

በመጨረሻ፡ የዮሐንስን የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “የካህናት አለቆች፡ ኢየሱስን፡ አሥረው ይዘው፤ ሌሊቱን ሙሉ፡ ሲመክሩበት ካደሩ በኋላ፡ ሲነጋ፡ በዚያን ጊዜ፡ የፍርዱ ችሎት ወደተዘጋጀበት አደባባይ አመጡት!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ወጸቢሐ፡ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት፡ አውጽእዎ አፍኦ ለኢየሱስ፡ ወነበረ ዓውደ ሶቤሃ።

እዚህ ላይ፡ “ጽንዓዛቲ” የሚለው፡ ምስጋናና ተከታታይ ስግደት ተካኝሎ፡ የሰዓቱ ሥርዓተ ጸሎት ይከናወናል።

የጧቱ፣ ፫ ሰዓት፤

ጸሎቱ፡ ከላይ በጅኛው ሰዓተ ጊዜ፡ የተካኝሎውን ሥርዓትና ተራ የሚከተል ኾኖ፡ የመልእክቶቹ ፍሬ ነገር ግን፡ ከዚህ የሚቀጥለውን ይዘይቀርባል፡-

“አቤቱ! የሚያጠቁኝን፡ ተከላከልልኝ! የሚዋጉኝንም፡ ተዋጋልኝ!” የሚል ትርጉም ያለው፡ የመዝሙር ፴፬፡ የመግቢያ ቃላት፡ በረዳቱ ካህን/ካህኒት፡ ዘለግ ባለ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ፡ ይሰማ!

ግፍዎሙ እግዚአ፡ ለእለ ይገፍዑኒ!
ጽብእሙ እግዚአ፡ ለእለ ይጸብእኑኒ
ግፍዎሙ እግዚአ፡ ለእለ ይገፍዑኒ!

ሕዝቡ፡ ይህንኑ ቃል፡ እየሰገዱ፡ ተቀብለው ይዘምሩት!

መዝሙሩ፡ በረዳቱ ካህን/ካህኒት፡ የአንክሮ የተዘክሮ ውርድ ንባብ፡ እሰባት ቦታዎች ላይ እየታረፈ፡ ከመጀመሪያው አንገሥቶ ይሰማ!

ንባቡ ባረፈ ቀጥር፡ ይህንኑ፡ “ግፍያሙ እግዚአብሔር ይገፍዱኝ!” የሚለውን የአቤቱታ ቃል፡ በዚያው ዜማ በካህኑ/በካህኒቱ ይዘም!

ሕዝቡ፡ ይህንኑ ቃል፡ እየሰገዱና እየተቀበሉ፡ አንዳንድ ጊዜ ይዘምሩት!

“ብዙ ውሾች ከባቡኝ! ክፉዎችም፡ በየማኅበሮቻቸው ተደራጅተው ያዙኝ!”
የሚል ትርጉም ያለው፡ እንዲህ የሚለው ምስባክ፡ በረዳቱ ካህን/ካህኒት፡ ዘለግ ባለ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ፡ ይዘመር!

ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን፤
ወላገዬኒ ማኅበሮሙ ለእኩያን፤
ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን፤

ሕዝቡ፡ ይህንኑ፡ እየሰገዱና እየተቀበሉ፡ ሦስት ጊዜ መላልሰው ይዘምሩት!

የወንጌሉ ምንባብ ጸሎት፡ ከላይ፡ በ፩ኛው ሰዓት በቀረበው መልክ በሚካኤልበት ጊዜ፡ በመጀመሪያ፡ የማቴዎስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ጧት ፫ ሰዓት ሲኾን፡ ኢየሱስን ይዘው፡ ሊሰቅሉት ወሰዱት፤” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት፡ አኅዝዎ ለኢየሱስ፡ ወወሰድዎ ይስቅልዎ።

ቀጥሎ፡ የማርቆስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጲላጦስ፡ ኢየሱስን ካስገረፈው በኋላ፡ ጊዜው፡ ጧት ፫ ሰዓት ሲኾን፡ ሊሰቅሉት ወሰዱት፤” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት፡ ቀሠፎ ጲላጦስ፡ ለኢየሱስ፡ ወወሰድዎ ይስቅልዎ።

ከዚያ፡ የሉቃስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ጧት ፫ ሰዓት ሲኾን፡ በርባንን አድኖላቸው፡ ኢየሱስን ግን፡ ይሰቅሉት ዘንድ ሰጣቸው፤” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት፡ አሕየወ ሎሙ በርባንሃ፡ ወወሰደሙ ኢየሱስሃ ይስቅሉ።

በመጨረሻ፡ የዮሐንስን የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ጧት ፫ ሰዓት ሲኾን፡ ኢየሱስን፡ ወደፍርድ አደባባይ አወጡት!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት፡ ወሰድዎ ለኢየሱስ፡ ውስተ ዐውደ ምኩኖን።

እዚህ ላይ፡ “ጽንዓ ዛቲ” የሚለው፡ ምስጋናና ተስታታዩ ስግደት ተካክሎ፡ የሰዓቱ ሥርዓተ ጸሎት ይከናወናል።

የቀትሩ፡ ፮ ሰዓት።

ጸሎቱ፡ ከላይ በጅኛው ሰዓት ጊዜ፡ የተካኝደውን ሥርዓትና ተራ የሚከተል ኾኖ፡ የመልእክቶቹ ፍሬ ነገር ግን፡ ከዚህ የሚቀጥለውን ይዘ ይቀርባል፡-

“አቤቱ! አምላካችን! ሊቃችን! ለእኛ፡ ቤዛ ኾነህ፡ ቅዱስ ደምህን ላፈሰሰህበት መስቀልህና ለቅድስቲቱ ትንሣኤህ እየሰገድን፡ ኹላችን እናመሰግንሃለን!” የሚል ትርጉም ያለው፡ እንዲህ የሚለው፡ የምስክርነትና የምስጋና ቃል፡ ዘለግ ባለ፡ የካህኑ/የካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይሰማ!

ለመስቀልክ ንሰግድ ኦ ሊቅነ፤
ወለትንሣኤክ ቅድስት፡ ንሰብሕ ኩልነ፤
ይእዜኒ፥ ወዘልፈኒ።

ሕዝቡ፡ ይህንኑ፡ እየሰገዱ፡ ተቀብለው፡ ሦስት ጊዜ ይዘምሩት!

ከዚህ ቀጥሎ፡ “እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ፤ አጥንቶቼንም ኹሉ ቈጠሩ።” የሚል ትርጉም ያለው፡ እንዲህ የሚለው፡ የምስባኩ መዝሙር፡ ዘለግ ባለ፡ በረዳቱ ካህን/ካህኒት፡ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይዘመር!

ቀነዉኒ እደውየወእገርየ፤
ወጐለቀኑ ኩሉ አዕፅምትየ፤
ቀነዉኒ እደውየወእገርየ፤

ሕዝቡ፡ ይህንኑ፡ እየሰገዱና እየተቀበሉ፡ ሦስት ጊዜ መላልሰው ይዘምሩት!

የወንጌሉ ምንባብ ጸሎት፡ ከላይ፡ በጅኛው ሰዓት በቀረበው መልክ በሚካኝደበት ጊዜ፡ በመጀመሪያ፡ የማቴዎስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ፮ ሰዓት ሲኾን፡ ኢየሱስን፡ ልብሱን አልብሰው፥ መስቀሉን አሸክመው፡ ሊሰቅሉት ወሰዱት፤” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ስድስቱ ሰዓት፡ አልበስዎ አልባሲሁ፡ ለኢየሱስ፡ ወወሰድዎ ይስቅልዎ።

ቀጥሎ፡ የማርቆስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ፮ ሰዓት ሲኾን፡ ሊሰቅሉት ሲወሰዱት፡ ስለደከመባቸው፡ ስምዖን የተባለውን መንገደኛ፡ መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት፤” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ስድስቱ ሰዓት፡ አበጥዎ ለስምዖን፡ ከመ ይጹር መስቀሉ።

ከዚያ፣ የሉቃስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፣ ፮ ሰዓት ሲኾን፣ ኢየሱስን፡ 'ቀራንዮ' በተባለው ሥፍራ ሰቅሎት!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህቲቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ስድስቱ ሰዓት፡ ሰቀልዎ ለኢየሱስ፡ በቀራንዮ መካን።

በመጨረሻ፡ የዮሐንስን የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፣ ፮ ሰዓት ሲኾን፣ ሊቃነ ካህናቱ፡ ቀትር ሣለ፡ ኢየሱስን፡ በኹለት ወንበዴዎች መካከል ሰቀሉት!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህቲቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ስድስቱ ሰዓት፡ ቀትር ሶቤሃ፡ ሊቃነ ካህናት፡ ሰቀልዎ ለኢየሱስ፡ ማዕከለ ክልኤ ፈያት።

ይህ ምንባብና ጸሎት እንዳበቃ፡ ካህናቱ፡ በግብፅ ኦርቶዶክሳውያኑ ልማድ፡ እመሬት ላይ ተቀምጠው፣ ራሳቸውን በጥቁር ካባ ሸፍነውና አንገታቸውን እየጉልበታቸው ላይ ደፍተው፡ “አቤቱ፡ በመንግሥትህ በተገለጥህ ጊዜ አስበን!” የሚል ትርጉም ባለውና በአንክሮ በተዘክሮ ዜማ በሚያሰሙት፡

**"አምንስቲቲ፡ ሙኪርያ፡ አንቲ ፋሲልያሱ!
አምንስቲቲ፡ ሙዓግያ፡ አንቲ ፋሲልያሱ!
አምንስቲቲ፡ ሙዳሱጣ፡ አንቲ ፋሲልያሱ!"**

በሚለው የግሪክኛ ቃለ ጸሎት ምትክ፡ ካህናቱም፣ ሕዝቡም፡ ዐብረው፡ የዚህ፡ የግሪክኛው ጸሎት፡ ተመሳሳይ የኾነውን፣ ነገር ግን፡ "ተዘክርክነ! አሰብኸን!" በሚለው ተፍጻሜ ቃል የሚያበቃውን ግእዙን፡ እንዲህ እያሉ፡ በእውነተኛው፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ተዋሕዶ ሃይማኖታቸው አምልኮ ቆመውና እየሰገዱ ይዘሙት!

**ተዘክርክነ እግዚአ፡ በውስተ መንግሥትከ፤
ተዘክርክነ እግዚአ፡ ኦሊቅነ፤
ተዘክርክነ እግዚአ፡ በውስተ መንግሥትከ፤**

በመጨረሻ፡ ኹሉም በኅብረት፡ “አቤቱ፡ በቅዱስ መስቀልህ ላይ ተሰቅለህ ሣለህ፡ በቀኝህ የተሰቀለውን ወንጀለኛ፡ በመንግሥትህ እንዳሰብኸው፡ እኛንም፡ አሰብኸን !” የሚል ትርጉም ያለውንና እንዲህ የሚለውን ማጠቃለያ ጸሎት ያዘሙት!

በከመ ተዘክርኮ፡ ለፈያታዊ ዘየማን፣ እንዘ ሀሎከ ዲበ ዕፀ መስቀል ቅዱስ።

እዚህ ላይ፡ “ጽንዓዛቲ” የሚለው፡ ምስጋናና ተከታታይ ስግደት ተካኼዶ፡ የሰዓቱ ሥርዓተ ጸሎት ይከናወናል።

የቀትሩ በኋላ ፱ ሰዓት።

ጸሎቱ፡ ከላይ በ፩ኛው ሰዓት ጊዜ፡ የተካኔደውን ሥርዓትና ተራ የሚከተል ኾኖ፡ የመልእክቶቹ ፍሬ ነገር ግን፡ ከዚህ የሚቀጥለውን ይዘ ይቀርባል፡-

“የማይሞት መለኮት፡ ስለእኛ፡ የሞት ጽዋን ተቀብሎ፡ በሰውነቱ ሞተ! ወዮ ለዚህ አንክሮ ይገባል!” የሚል ትርጉም ያለውን፡ የተዘክሮ ቃል፡ ካህናቱ፡ በታላቅ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ድምፅ፡ እንዲህ እያሉ ያሰሙ!

እ! ዘጥዕመ ሞተ በሥጋ!
እ! ዘጥዕመ ሞተ በሥጋ!
እ! ዘጥዕመ ሞተ በሥጋ!

ሕዝቡ፡ ይህንኑ፡ እየሰገዱ፡ ተቀብለው፡ ሦስት ጊዜ ይዘምሩት!

ከዚህ ቀጥሎ፡ “ለመብሌ፡ ሓሞትን ሰጡኝ፤ ለጥማቴም፡ ሆምጣጤ አጠጡኝ።” የሚል ትርጉም ያለው፡ የምስባክ መዝሙር፡ ዘለግ ባለ፡ በረዳቱ ካህን/ካህኒት፡ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ፡ ይዘመር!

ወወደዩ ሓሞተ ውስተ መብልዕየ፤
ወአስተዩኒ ብሒአለጽምእየ፤
ወወደዩ ሓሞተ ውስተ መብልዕየ።

ሕዝቡ፡ ይህንኑ፡ እየሰገዱና እየተቀበሉ፡ ሦስት ጊዜ መላልሰው ይዘምሩት!

የወንጌሉ ምንባብ ጸሎት፡ ከላይ፡ በ፩ኛው ሰዓት በቀረበው መልክ በሚካኔደበት ጊዜ፡ በመጀመሪያ፡ የማቴዎስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ፱ ሰዓት ሲኾን፡ ኢየሱስ፡ 'አምላኬ! አምላኬ!' ብሎ፡ በቃሉ ጩኾ ተጣራ።” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ተስዓቱ ሰዓት፡ ጸርሓ ኢየሱስ በቃሉ፡ ወይቤ፡ “ኤሎሂ! ኤሎሂ!”

ቀጥሎ፡ የማርቆስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ፱ ሰዓት ሲኾን፡ ኢየሱስ፡ ድምፁን፡ በቃሉ፡ ጩኾ ካሰማ በኋላ፡ ነፍሱ፡ ከሥጋው ተለየች!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ተስዓቱ ሰዓት፡ ገዕረ ኢየሱስ፡ በቃሉ፡ ወወጽአት መንፈሱ ሰቤሃ።

ከዚያ፡ የሉቃስ የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ፱ ሰዓት ሲኾን፡ ኢየሱስ፡ በቃሉ ጮኸ! ነፍሱንም፡ ከሞት ኃይል ታድጎ፡ አደራ አስጠበቀ!” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ተሰዓቱ ሰዓት፡ ከልሓ ኢየሱስ በቃሉ፡ ወአማሕፀን ነፍሶ እሞት።

በመጨረሻ፡ የዮሐንስን የወንጌል ንባብ ሲያበቃ፡ “ጊዜው፡ ፱ ሰዓት ሲኾን፡ ኢየሱስ፡ ራሱን ዘንበል አድርጎ፡ “ኹሉ ተፈጸመ!” አለ።” የሚል ትርጉም ያለውና እንዲህ የሚለው ዝክረ ነገር፡ በካህኑ/በካህኒቱ የአንክሮ የተዘክሮ ዜማ ይታወስ! ሕዝቡም ተቀብለው፡ እየሰገዱ ይዘምሩት!

ጊዜ ተሰዓቱ ሰዓት፡ አጽነን ርእሶ ኢየሱስ፡ ወይቤ፡ “ተፈጸመ ኩሉ!”

እዚህ ላይ፡ “ጽንዓዛቲ” የሚለው፡ ምስጋናና ተከታታይ ስግደት ተካኝዶ፡ የሰዓቱ ሥርዓተ ጸሎት ይከናወናል።

ከዚህ ቀጥሎ፡ የጸሎቱ መሪና ሕዝቡ፡ ከላይ በሠፈሩት በየሰዓታቱ ጸሎታት ማብቂያ ግድም ተያይዞ፡ እየተሰገደ የሚዘመረውን፡

“መሲሕ አምላክነ፥ ዘመጽአ ወሐመ በእንቲአነ፥ በሕማማቲሁ ቤዘወነ!

ንሰብሐ፥ ወናልዕል ስሞ ኅቡረ፥ እስመ ውእቱ ገብረ ሰላምነ፥ በብዝኅ

ሣህሉ ወምሕረቱ!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! እብዮዲ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ታያስ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ማስያስ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኢየሱስ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! መሲሕ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! አማኑኤል ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ትስቡጣ ናይናን፥ ኪርያላይሶን!

ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን! ኪርያላይሶን!”

የሚለውን ጸሎት፡ በዕዝል ዜማ እየተቀባበሉና እየዘመሩ ይሰገዱ!

ከዚህ አያይዘው፡-

“ስብሐት ለእግዚአብሔር፡ ኪያነ ዘፈጠረ፡ ከመ ናምልኮ!

ስብሐት ለማርያም፡ እመ አምላክ፡ ንግሥትነ፥ ወመድኃኒትነ!

ስብሐት ለመስቀለ መሲሕ፡ ዕፀ ሰላምነ፥ ኃይልነ፥ ወጸወንነ!” የሚለውን

የምስጋና ቃል፡ በኅብረት ዜማ እያሰሙ ከሰገዱ በኋላ፡ የስግደቱና የሰዓቱ ጸሎት፡ በቡራኬውና በማሰናበቻው የዐዋጅ ቃል ያበቃል።

የሥርዓተ ጾሙ፣ ጸሎቱና ስግደቱ ማጠቃለያ፤

ካህናቱ፡ ቀጥለው፡ ከሥርዓቱ ተካፋዮች መካከል፡ የግል ንስሐቸውን ለማድረስ፡ ወደእነርሱ የሚቀርቡትን ተነሳሽያን (ንስሐ ተቀባዮች)፡ የርግበኛ፡ የምሥራች ቀምበጥ ምሳሌ በኾነው፡ በወይራ ቅጠል ዝንጣፊ፡ ትከሻቸውን በመጠብጠብ፡ እንደየዓቅማቸው የንስሐ ስግደትን ይሰጧቸዋል፤ በዚህም፡ የስቅለተ ዓርቡ ሥርዓተ ጾም፣ ጸሎትና ስግደት ይፈጸማል።

ይህ እንደተከናወነ፡ በካህናቱ መሪነት፡ በእንተ ማርያምን የያዙ የ፲፪ ፣ ፲፪ጊዜ እግዚአታን ያድርሱ!

ከዚህ በኋላ፡ ካህናቱና ሕዝቡ፡ “ፈጣሪያችንና ሰላማችን፣ ሊቀ ካህናታችንና ንጉሠ ነገሥታችን ኢየሱስ መሲሕ፡ ሰው ኾኖ በተቀበላቸው ፈተናዎችና መከራዎች፡ ዲያብሎስን ድል አደረገልን፤ ተስቅሎ ባፈሰሰው ደሙ፡ ኃጢአትን ደመሰሰልን፤ በመሞቱና በመቀበሩ፡ ሞትንና መቃብርን አጠፋልን፤” ሲሉ፡ እንዲህ እያሉ፡ እየዘመሩ ያሸበሸባሉ።

ይህ የሚያሸበሸቡት ዝማሬ፡ ሙሴ፡ በእግዚአብሔር ተአምራዊ ኃይል፡ የእስራኤልን ሕዝብ፡ ከባርነት፣ ከመቅሠፍትና ከሞት፡ ነጻ አውጥቶ፡ ከግብፅ፡ ወደምድረ ከነዓን እየመራ፡ በሚጓዙበት ጊዜ፡ ከኤርትራ ባሕር ሲደርሱ፡ የፈርዖን ሠራዊት፡ ከኋላቸው መጥቶባቸው፡ ሣለ፡ ባሕሩ፡ ከኹለት ተከፍሎላቸው፡ በደኅና ስለተሻገሩ፡ ጠላቶቻቸው ግን፡ በዚያው ባሕር፡ ሠጥመው ስላለቁ፡ በታላቅ ደስታ ኾነው፡ ለፈጣሪያቸው የዘመሩት ነው።

“በፍጥረቱ ኹሉ የተመሰገነ፣ ምስጉን እግዚአብሔርን፡ እኛም እናመሰግናለን!” የሚል ትርጉም ያለው፡ ይኸው ዝማሬ፡ እንዲህ ይነበባል፡-

ንሴብሐ፣ ንሴብሐ ለእግዚአብሔር፤ ስቡሐ ዘተሰብሐ፣ ስቡሐ ዘተሰብሐ፤

ሸብሸባው፡ ባጭሩ እንዳበቃ፡ ካህናቱ፣ ወይም፡ የጸሎቱ መሪ፡ ሕዝቡን፡ በቡራኬ ጸሎት ያሰናብቱና፡ የዕለቱ ሥርዓት ፍጻሜ ይኾናል።

የምንባቦችና ምስባኮች ዝርዝር፡

ከቅዱሳት መጻሕፍት የተውጣጣው፡ የሰሙን ሕማማት፡ የየዕለቱ ምንባቦችና የአዲስ ኪዳን ምስባኮች ዝርዝር፡ ከዚህ የሚከተለው ነው፡-

የሰኞ

፩ኛ፡ እሁድ፥ በምሽቱ፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሶፎ. ምዕ. ፩፥ ቁ. ፩-፲፪።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፯፥ ቁ. ፯-፰።

እሴብሕ ወእዜምር ለእግዚአብሔር፤ ለእግዚአብሔር፡ እቀኛለሁ፤ እዘምርለታለሁ፤
ሰምዓከኒ እግዚአ ቃልየ ዘሰአልኩ ንቤከ፤ አቤቱ፡ ወደአንተ የጮኸሁትን ቃሌን ሰማህ!
ተሣሃልከኒ ወሰምዓከኒ፡ ለከ ይብለከ ልብየ። ልቤ፡ “ማርኸኝ፥ አደመጥኸኝም!” ይልሃል።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፪፥ ቁ. ፳-፴፯።

፪ኛ፡ እሁድ፥ በማታው፡ ፫ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሶፎ. ምዕ. ፩፥ ቁ. ፲፬-፲፰።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፰፥ ቁ. ፯-፯፤ ፳-፱።

አድጎንከ ሕዝባከ፥ ወባረክከ ርስተከ፤ ሕዝብህን አዳንህ! ርስተህንም ባረክህ!
ረዐይኮሙ ወአልዐልኮሙ እስከለዓለም፤ ጠበቅሃቸው፥ እስከዘለዓለምም ከፍ አደረግሃቸው፤
ይትባረክ እግዚአብሔር እስመ ሰምዒ ቃለ-ሰብሐትየ፥ እግዚአብሔር ይመስገን የምስጋናዬን ቃል ሰምቶኛልና።

ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፱፥ ቁ. ፲፰-፳፪።

፫ኛ፡ ሰኞ፥ በሌሊቱ፡ ፯ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኢዬ. ምዕ. ፩፥ ቁ. ፭-፲፯።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፱፥ ቁ. ፩-፪።

አምጽኡ ለእግዚአብሔር ውሉደ አማልክት፤ የአምሳክ ልጆች! ለእግዚአብሔር አመጡ!
አምጽኡ ለእግዚአብሔር ዕጉሰ ሓራጊት፤ ለእግዚአብሔር፡ የእውነት አምልኮን አመጡ!
አምጽኡ ለእግዚአብሔር ክብረ ወስብሐተ። ክብርና ምስጋናን ለእግዚአብሔር አመጡ!

ወንጌል፡- ማር. ምዕ. ፲፥ ቁ. ፴፪-፴፬።

፬ኛ ሰኞ፡ በነግሁ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሚክ. ምዕ. ፪፥ ቁ. ፫-፲፩።

ምስባክ፡- መዝ. ፲፮፥ ቁ. ፫-፬።

ሓወጽከኒ ሌሊተ፥ ወፈተንኮ ለልብዩ፤ በሌሊት ኅብኘኸኝ፥ ልቤንም ፈተንኸው፤
አመከርከኒ፥ ወኢተረክበ ዐመፃ በላዕሌዮ፤ ፈተንኸን፤ ዐመፃም አልተገኘብኝም፤
ከመ ኢይንብብ አፋዮ፥ ግብረ ዕንሊመሕያው፤ የሰውን ሥራ አፊ እንዳይናገር፡ ፈቃዴ ነው።

ወንጌል፡- ማር. ምዕ. ፰፥ ቁ. ፳፯-፴፫።

፭ኛ ሰኞ፡ በጉጋቱ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሚክ. ምዕ. ፫፥ ቁ. ፩-፬።

ምስባክ፡- መዝ. ፲፯፥ ቁ. ፵፰።

ዘባልሓኒ እምጸላእትዮ ምንስዋን፤ ከፈታኝ ጠላቶቼ የታደገኝ፤ እርሱ ነው፤
ወዘዐልዓለኒ እምእለ ቆሙ ላዕሌዮ፤ በእኔም ላይ ከቆሙ፡ ከፍ ከፍ ያደረገኝ፤
እምብእሲ ገፋዒ ባልሓኒ። ከግፈኛ ሰው አዳኝ።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፲፯፥ ቁ. ፲፱-፳፫።

፮ኛ ሰኞ፡ በማለዳው፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘፍጥ. ምዕ. ፩፥ ቁ. ፩-፴፩፤
ኢሳ. ምዕ. ፭፥ ቁ. ፩-፱፤
ሲራ. ምዕ. ፩።

ምስባክ፡- መዝ. ፸፩፥ ቁ. ፲፰-፲፱።

ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ፤
ዘገብረ መንክረ -ቢየ ባሕቲቱ፤ ብቻውን፡ ታላላቅ ተአምራትን ያደረገ፤
ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ። የምስጋናው ስም ይባረክ!

ወንጌል፡- ማር. ምዕ. ፲፩፥ ቁ. ፲፫-፳፮።

ጌኛ፡ ሰኞ፡ በጧቱ፡ ፫ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኢሳ. ምዕ. ፭፡ ቁ. ፳፩-፴፯፤
ኢዩ. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፳፩-፴፪፤
ኢዩ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፩-፳፩፤
ኤር. ምዕ. ፱፡ ቁ. ፲፪-፲፱።

ምስባክ፡- መዝ. ፻፳፩፡ ቁ. ፩-፪።

ተፈሳሽ፡ እስመ ይቤሉኒ፡ ቤተ እግዚአብሔር ነጋውር፤ ወደእግዚአብሔር ቤት እንኪድ ስላሉኝ ደስ አለኝ፤
ወቆማ እገሪነ ውስተ አዕጻድኪ ኢየሩሳሌም፤ ኢየሩሳሌም ሆይ! እግሮቻችን በአደባባዮችሽ ቆሙ፤
ኢየሩሳሌምስ፡ ሕንፅት ከመ ሀገር። ኢየሩሳሌምስ፡ እንደተገጠጠች ከተማ ታንፃለች።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፩፡ ቁ. ፲፰-፳፪።

ጌኛ፡ ሰኞ፡ በቀትሩ፡ ፮ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘፀአ. ምዕ. ፴፪፡ ቁ. ፯-፲፭፤
ጥበ. ምዕ. ፩።

ምስባክ፡- መዝ. ፻፳፩፡ ቁ. ፬።

እስመ ህዩ ዐርጉ አሕዛብ፤ አሕዛብ፡ ወደዚያ ወጡ፤
ሕዝበ እግዚአብሔር ስምዐ እስራኤል፤ የእስራኤል ምስክሮች፡ የእግዚአብሔር ነገዶችም፤
ከመ ይግነዩ ለስምክ እግዚአ። የእግዚአብሔርን ስም ያመሰግኑ ዘንድ።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፲፪-፳፭።

፱ኛ፡ ሰኞ፡ በቀትር በኋላ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘፍጥ. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፩-፳፫፤
ኢሳ. ምዕ. ፴፯፡ ቁ. ፩-፳፯፤
ምሳ. ምዕ. ፩፡ ቁ. ፩-፱።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፬፡ ቁ. ፭።

ሰምዓከነ አምላክነ ወመድኃኒነ፤ አምላካችን፡ መድኃኒታችን ሆይ! ሰማኸን!
ተስፋሆሙ፡ ለኸሉሙ አጽናፈ ምድር፤ በምድር ዳርቻ፤ በሩቅ ባሕር ውስጥ ላሉትም፤
ወለእለሂ ውስተ ባሕር ርሑቅ። ለኸሉም፡ ተስፋቸው አንተ ነህ።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፩፡ ቁ. ፳፫-፳፯።

፲ኛ፡ ሰኞ፡ በሠርክ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘፍጥ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፩-፳፬፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፤
ኢሳ. ምዕ. ፳፮፤
ሲራ. ምዕ. ፪፤
ሆሴ.. ምዕ. ፲፬፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፲፪፡ ቁ. ፪-፫፡፡

ወትጾዕረኒ ልብዩ ኩሎ አሚረ፤ ልቤ እስከመቼ ኹልጊዜ ያስጨንቀኛል?
እስከ ማእዘኑ ይትዔበዩ ጸላእትዮ ላዕሌዮ፤ እስከመቼ ጠላቴ፡ በላዬ ይጓደዳል?
ነጻርከኒ ወሰማዕከኒ እግዚአ አምላኪዮ፡፡ አቤቴ አምላኬ፡ አዮኸኝ! ሰማኸኝም።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፰፡ ቁ. ፶፩-፶፱፡፡

የማግሰኞ

፩ኛ፡ ሰኞ፡ በምሽቱ፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘካ. ምዕ. ፩፡ ቁ. ፩-፮፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፳፩፡ ቁ. ፭-፮፡፡

ወባሕቱ ለእግዚአብሔር ትገኒ ነፍስዮ፤ ነገር ግን፡ ነፍሴ፡ ለእግዚአብሔር ትገዛለች፤
እስመ ኅቤሁ ተስፋዮ፤ ተስፋዬ፡ ከእርሱ ዘንድ ናትና፤
እስመ ውእቱ አምላኪዮ ወመድኃኒዮ፡፡ እርሱ፡ አምላኬም፡ መድኃኒቴም ነውና፡፡

ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፲፫፡ ቁ. ፳፪-፴፫፡፡

፪ኛ፡ ሰኞ፡ በማታው፡ ፫ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ማሊ. ምዕ. ፩፡ ቁ. ፩-፰፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፲፪፡ ቁ. ፫-፬፡፡

ነጻርከኒ ወሰማዕከኒ እግዚአ አምላኪዮ፤ አቤቴ አምላኬ፡ አዮኸኝ! ሰማኸኝም።
አበርሃሆን ለአዕይንትዮ ከመ ኢይኑማ ለመዊት፤ ለሞት እንዳልተኛ፡ ዓይኖቼን አበራህ!
ወከመ ኢይበሉኒ ጸላእትዮ፡ “ሞእናሁ!” ጠላቶቼ ፡ “አሸነፍነው!” እንዳይሉ።

ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፲፫፡ ቁ. ፴፩-፴፭፡፡

፫ኛ፡ ማግሰኛ፡ በሌሊቱ፡ ፯ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሆሴ. ምዕ. ፬፥ ቁ. ፲፭-፲፱።
ሆሴ. ምዕ. ፭፥ ቁ. ፩-፯።

ምስባክ፡- መዝ. ፺፥ ቁ. ፪-፫።

አምላኪያ ወረዳኢያ፡ ወእትዌክል ቦቱ፤ በአምላኬና በመሸሸጊያዬ፡ በእርሱ እታመናለሁ፤
እስመ ውእቱ ባልሓኒ፡ እመሥገርት ነዓቂት፤ እርሱ፡ ከነጣቂዎች ወጥመድ አድኖኛልና፤
ወእምነገር መደንግዕ፡፡ ከሚያስደነግጥም ነገር ኹሉ፡፡

ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፳፩፥ ቁ. ፴፬-፴፰።

፬ኛ፡ ማግሰኛ፡ በነግሡ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሆሴ. ምዕ. ፲፥ ቁ. ፲፪-፲፭፤
ሆሴ. ምዕ. ፲፩፥ ቁ. ፩-፪።

ምስባክ፡- መዝ. ፴፪፥ ቁ. ፲-፲፩።

እግዚአብሔር ይመይጥ ምክሮሙ ለአሕዛብ፤ እግዚአብሔር የአሕዛብን ምክር ያጠፋል፤
ወይመይጥ ኅሊናሆሙ ለሕዝብ፤ የሕዝብንም አሳብ ይመልሳል፤
ወምክሩሰ ለእግዚአብሔር ይሄሉ ለዓለም፡፡ የእግዚአብሔር ምክር ግን፡ ለዘለዓለም ይኖራል፡፡

ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፲፩፥ ቁ. ፴፯-፶፪።

፭ኛ፡ ማግሰኛ፡ በንጋቱ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- አዎ. ምዕ. ፭፥ ቁ. ፮-፲፬።

ምስባክ፡- መዝ. ፻፳፩፥ ቁ. ፬-፭።

እስመ ህየ ዐርጉ አሕዛብ፤ አሕዛብ፡ ወደዚያ ወጡ፤
ሕዝብ እግዚአብሔር፡ ስምዕ እስራኤል፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ፡ የእስራኤል ምስክር፤
ከመ ይግነዩ ለስምክ ቅዱስ፡፡ ቅዱስ ስምህን ያመሰግኑ ዘንድ፡፡

ወንጌል፡- ማር. ምዕ. ፲፫፥ ቁ. ፴፪-፴፯፤
ማር. ምዕ. ፲፬፥ ቁ. ፩-፪።

ጌኛ፡ ማግሰኞ፥ በማለዳው፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘጸአ. ምዕ. ፲፱፥ ቁ. ፩-፰፤
 ኢዮ. ምዕ. ፳፫ እና ፳፬፤
 ኢሳ. ምዕ. ፩፥ ፳፩-፴፩፡፡
 ሆሴ. ምዕ. ፬፥ ፩-፰፡፡
ምስባክ፡- መዝ. ፴፬፥ ቁ. ፬-፭፡፡

ኅፍሩ ወኅሰሩ ከሎሎው እለ የኅሥሥዋ ለነፍስየ፤ ነፍሴን የሚሹ ኹሉ፡ ዐፈሩ፤ ጎሠቁሉም።
ገብኡ ድኅሬሆሙ ወተኅፍሩ ክፋትን በእኔ ላይ ያሰቡ ዐፈሩ፤
እለ መከሩ እኩየ ላዕሌየ፤ ወደኋላቸውም አሉ።
ወኮኑ ከመ ጸበል፡ ዘቅድመ ገጸ ነፋስ፡፡ በነፋስ ፊት እንዳለ ትቢያ ኾኑ።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፯፥ ቁ. ፩-፲፮፡፡

ጌኛ፡ ማግሰኞ፥ በጧቱ፡ ፫ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘዳግ. ምዕ. ፰፥ ቁ. ፲፩-
 ፲፱፤ ሲራ. ምዕ. ፫፡፡
ምስባክ፡- መዝ. ፻፲፰፥ ቁ. ፻፶፬-፻፶፭፡፡

ፈታሕከ ፍትሕየ ወባልሐኒ፤ ፍርዴን ፈረድህ፤ አዳንኸም።
ወበእንተ ቃልከ አሕየውከኒ፤ ስለቃልህ፡ ሕያው አደረግኸኝ።
ርኑቅ ሕይወት እምኃጥአን ። ሕይወት፡ ከኃጥአን ሩቅ ናት፡፡

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፫፥ ቁ. ፴፯-፴፱፤
 ማቴ. ምዕ. ፳፬፥ ቁ. ፩-፪፡፡

፳ኛ፡ ማግሰኞ፥ በቀትሩ፡ ፮ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሕዝ. ምዕ. ፳፩፥ ቁ. ፫-፲፯፤
 ሲራ. ምዕ. ፬፡፡
ምስባክ፡- መዝ. ፲፯፥ ቁ. ፲፯-፲፰፡፡

ወአድኅነኒ እምፀርየ ጽኑዓን፤ ከብርቱዎች ጠላቶቼ፥ ከሚጠሉኝም አዳነኝ፤
ወእምጸላእትየ እስመ ይኄይሉኒ፤ በርትተውብኝ ነበርና፤ ፤
ወበጽሑኒ በዕለተ ምንዳቤየ፡፡ በመከራዬ ቀን ደረሱብኝ፡፡

ምሥራች፡- ዮሐ. ምዕ. ፰፥ ቁ. ፲፪-፳፡፡

፱ኛ፡ ማግሰኛ፡ በቀትር በኋላ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘፍጥ. ምዕ. ፯፡ ቁ. ፭-፳፪፤
ዘፍጥ. ምዕ. ፯፡ ቁ. ፩-፳፬፤
ዘፍጥ. ምዕ. ፰፡ ቁ. ፩-፳፪፤
ዘፍጥ. ምዕ. ፱፡ ቁ. ፩-፯፤
ምሳ. ምዕ. ፱፡ ቁ. ፩-፪፤
ኢሳ. ምዕ. ፵፡ ቁ. ፱-፴፩፤
ዳገ. ምዕ. ፯፡ ቁ. ፪-፳፰።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፬፡ ቁ. ፩-፪።

ነቤክ እግዝእ አንቃዕዶኩ ነፍስየ አምላኪየ፤ አቤቱ አምላኬ! ነፍሴን ወዳንተ አነሣሁ፤
ወኪያክ ተወክልኩ እግዚአ ወኢይትነፈር አቤቱ! በአንተ ታምኛለሁና ፡
ለዓለም፤ ለዘለዓለም አላፍርም፤
ወኢይሥሐቁኒ ጸላእትየ። ጠላቶቼ በእኔ አይሣለቁብኝም!

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፬፡ ቁ. ፫-፴፭።

፲ኛ፡ ማግሰኛ፡ በሠርክ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኢሳ. ምዕ. ፳፱፡ ቁ. ፭-፳፩፤
ኢሳ. ምዕ. ፳፰፡ ቁ. ፲፮-፳፯፤
ምሳ. ምዕ. ፯፡ ቁ. ፳-፴፭፤
ምሳ. ምዕ. ፯፡ ቁ. ፩-፬፤

ምስባክ፡- መዝ. ፵፬፡ ቁ. ፯-፯።

መንበርክ እግዚአ ለዓለመ ዓለም፤ አቤቱ! ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው፤
በትረ ጽድቅ፡ ወበትረ መንግሥትክ፤ የመንግሥትህ በትር፡ የእውነት በትር ነው፤
አፍቀርክ ጽድቅ፡ ወዐመፃ ጸላእክ። እውነትን ወደድህ፡ ዓመፃንም ጠላህ።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፭፡ ቁ. ፲፬-፵፯።
ማቴ. ምዕ. ፳፮፡ ቁ. ፩-፪።

የረቡዕ

፩ኛ፡ ማግሰኛ፡ በምሽቱ፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሕዝ. ምዕ. ፳፪፡ ቁ. ፲፰-፳፪።
ምስባክ፡- መዝ. ፶፰፡ ቁ. ፲፮-፲፯።

ረዳኢየ አንተ ወለክ እዜምር ለአምላኪየ፤ ረዳቴ አንተ ነህ፤ ለአንተ ለአምላኬ እዘምራለሁ፤
እስመ አምላኪየ ወምስካይየ አንተ፤ አንተ አምላኬ፡ መጠጊያዬም ነህና፤
አምላኪየ ውእቱ ሣህልየ። አምላኬ፡ ምሕረቴም ነህ።

ማቴ. ምዕ. ፳፪፡ ቁ. ፩-፲፬።

፪ኛ፡ ማግሰኛ፡ በማታው፡ ፫ ሰዓት፤

ምንባብ፡- አሞ. ምዕ. ፭፡ ቁ. ፲፰-፳፯።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፬፡ ቁ. ፬።

ብፁዕ ዘጎረይኮ ወዘተወከፍኮ፤ አንተ የመረጥከው ብፁዕ ነው፤
ወዘአጎደርኮ ውስተ አዕጻዲኮ፤ በአደባባዮችህ እንዲያድር የተቀበልኸው፤
ጸገብኑ እግዚአ እምበረከተ ቤትከ። አቤቱ! ከቤትህ በረከት ጠገብን።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፬፡ ቁ. ፴፯-፶፩።

፫ኛ፡ ረቡዕ፡ በሌሊቱ፡ ፮ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኤር. ምዕ. ፲፯፡ ቁ. ፩-፲፫።

ምስባክ፡- መዝ. ፻፩፡ ቁ. ፩-፪።

ሰማዕከኒ እግዚአ ጸሎትየ፤ አቤቱ፡ ጸሎቴን ሰማህ፤
ወበጽሓ ቅድሜከ ገዳርየ፤ ጩኸቴም ወደአንተ ደረሰ፤
ወኢሜጥከ ገጸከ እምኔየ። ፊትህን ከእኔ አልመለስህም።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፭፡ ቁ. ፩-፲፫።

፬ኛ፡ ረቡዕ፡ በነግሁ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሆሴ. ምዕ. ፱፡ ቁ. ፲፬-፲፯።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፪፡ ቁ. ፳-፳፩።

አድጎንካ እምኩናት ለነፍስየ፤ ነፍሴን ከሰይፍ አዳንሃት፤
ወእምእደ ከለባት ለብሔቱትየ፤ ብቸኝነቴንም፡ ከውሾች እጅ፤
አድጎንከኒ እምአፈ አንበሳ፤ ከአንበሳ አፍ አዳንኸኝ።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፫፡ ቁ. ፳፫-፴፮።

፭ኛ፡ ረቡዕ፡ በንጋቱ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ጥበ. ምዕ. ፭።

ምስባክ፡- መዝ. ፶፯፡ ቁ. ፩-፪።

ተሣሃልከኒ እግዚአ ተሣሃልከኒ! ማርኸኝ! አቤቱ ማርኸኝ!
እስመ ኪያከ ተወከለት ነፍስየ፤ ነፍሴ በአንተ ተማምናለኝ፤
ወተወከልኩ በጽላሎተ ክነፊከ። በክንፎችህ ጥላ እታመናለሁ።

ዮሐንስ፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፩፡ ቁ. ፶፭-፶፯።

ጌኛ፡ ረቡዕ፥ በማለዳው፡ ፩ ሰዓት፤

- ምንባብ፡- ዘጸአ. ምዕ. ፲፯፥ ቁ. ፩-፯፤
ኢሳ. ምዕ. ፪፥ ቁ. ፩-፲፩፤
ምሳ. ምዕ. ፲፥ ቁ. ፩-፭፡፡
ሆሴ. ምዕ. ፭፥ ቁ. ፲፫-፲፭፡፡
- ምስባክ፡- መዝ. ፹፪፥ ቁ. ፭-፮፡፡

እስመ ተማከሩ ኅቡረ ወዐረዩ፤ በአንተ ላይ፡ በኅብረት ተመሣጥረው ተማከሩ፤
 ላዕሌከ ተሰካተዩ ወተካዩዱ፤ ቃል ኪዳናቸውንም፡ በመሓላ አጸኑ፤
 ተዓይኒሆሙ ለኤዶም ያስ ወለእስማኤላውያን፡፡ የኤዶማውያንና የእስማኤላውያን ከተሞች፡፡

- ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፩፥ ቁ. ፵፯-፶፬፡፡

ጌኛ፡ ረቡዕ፥ በጧቱ፡ ፫ ሰዓት፤

- ምንባብ፡- ዘጸአ. ምዕ. ፲፫፥ ቁ. ፲፮-፳፪፤
ሲራ. ምዕ. ፳፪፡፡
- ምስባክ፡- መዝ. ፵፥ ቁ. ፯-፯፡፡

ይባእ ወይርአይ ዘከንቶ ይነብብ፤ እኔን ለማየት ቢገባ፡ ከንቱን ይናገራል፤
 ልቡ አስተጋብአ ኃጢአተ ላዕሌሁ፤ ልቡ፡ ኃጢአትን በላዩ ሰበሰበለት፤
 ይወጽእ አፍኣ ወይትናገር ወየጎብር ላዕሌዮ፡፡ ወደውጭ ወጥቶም፡ በላዩ ከተነሡት ጋር ያብራል፡፡

- ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፳፪፥ ቁ. ፩-፮፡፡

ጌኛ፡ ረቡዕ፥ በቀትሩ፡ ፮ ሰዓት፤

- ምንባብ፡- ዘፀአ. ምዕ. ፲፬፥ ቁ. ፲፫-፴፩፤
ሲራ. ምዕ. ፳፫፡፡
- ምስባክ፡- መዝ. ፵፥ ቁ. ፭-፮፡፡

ጸላእትየሰ እኩዩ ይቤሉ ላዕሌዮ፤ ጠላቶቹ፡ በላዩ ክፉን ይናገራሉ፤
 ማእዜ ይመውት ወይሠዓር ስሙ፤ መቼ ይሞታል? ስሙስ መቼ ይሻራል? ይላሉ፤
 ይባእ ወይርአይ ዘከንቶ ይነብብ፡፡ እኔን ለማየት ቢገባ፡ ከንቱን ይናገራል፡፡

- ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፯፥ ቁ. ፴፮-፶፡፡

፱ኛ፡ ረቡዕ፡ በቀትር በኋላ፡ ፱

ምንባብ፡- ዘፍጥ. ምዕ. ፳፬፡ ቁ. ፩-፱፤
ዘኑሉ. ምዕ. ፳፡ ቁ. ፩-፲፫፤
ምሳ. ምዕ. ፩፡ ቁ. ፲-፴፫፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፹፪፡ ቁ. ፪-፫፡፡

እስመ ናሁ ወውዑ ፀርከ፤ እነሆ፡ ጠላቶችህ ጮኸዋልና፤
ወአንሥኡ ርእሶሙ ጸላእትከ፤ የሚጠሉህም ራሳቸውን አንሥተዋልና፤
ወተጓሕለውዎሙ ምክረ ለሕዝብከ፡፡ ሕዝብህን በምክር ሸነገሏቸው፡፡

ወንጌል፡- ማር. ምዕ. ፲፬፡ ቁ. ፩-፲፩፡፡

፲ኛ፡ ረቡዕ፡ በሠርክ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኢሳ. ምዕ. ፶፰፡ ቁ. ፩-፲፬፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፱፡ ቁ. ፩-፰፤

ምስባክ፡- መዝ. ፯፡ ቁ. ፪-፫፡፡

ተሣላልከኒ እግዚአ እስመ ድውይ አነ፤ በሽተኛ ነበርሁ፤ አቤቱ! በምሕረትህ አዳንኸኝ!
ወፈወስከኒ እስመ ተህውካ አዕዕምትየ፤ አጥንቶቼ ታውከው ነበር፤ ፈወስኸኝ፤
ነፍስየኒ ተህውከት ፈድፋደ፡፡ ነፍሴ እጅግ ታውካ ነበር።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፪፡ ቁ. ፳፯-፴፯፡፡

የሐሙስ

፩ኛ፡ ረቡዕ፡ በምሽቱ፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሕዝ. ምዕ. ፵፪፡ ቁ. ፩-፲፬፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፳፰፡ ቁ. ፩-፪፡፡

አድገንከኒ እግዚአ እስመ በጽሓኒ ማይ እስከ ነፍስየ፤ አቤቱ፤ ውኃ እስከነፍሴ አጥለቅልቆኝ፤ አዳንኸኝ፤
ጠጋዕኩ ውስተ ዕሙቅ፤ ቀላይ ወኃይል አልብየ፤ ወደጥልቁ ረግረግ ስለተጠጋሁ፡ ዓቅሜ ዐልቆ፤
ከባሕሩ በጻሕኩ ውስተ ማዕምቀ ባሕር ወወውሎ አስጠመኒ፡፡ ጥልቀት ስለደረስሁም፡ ማዕበሉ አስጥሞኝ ነበር።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፡ ቁ. ፲፯-፳፩፡፡

፪ኛ፡ ረቡዕ፡ በማታው፡ ፫ ሰዓት፤

ምንባብ፡- አሞ. ምዕ. ፬፡ ቁ. ፪-፲፫።

ምስባክ፡- መዝ. ፻፳፱፡ ቁ. ፩-፪።

አድጎንከኒ እግዚአ እምብእሲ እኩይ፤ አቤቱ፡ ከክፉ ሰው አዳንኸኝ!
ወእምሰብእ ዐማሂ ባልሓኒ፤ ከዐመፀኛ ሰው ጠበቅኸኝ!
እለ ዐመፃ መከሩ በልቦሙ። በልባቸው፡ ዐመፅን ከሸመቁ።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፪፡ ቁ. ፩-፲፩።

፫ኛ፡ ሓሙስ፡ በሌሊቱ፡ ፮ ሰዓት፤

ምንባብ፡- አሞ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፩-፲፩።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፫፡ ቁ. ፭።

ወአጽንዑ ሎሙ ነገረ እኩዮ፤ ለእነርሱ ለራሳቸው፡ ክፉ ነገርን አጸኑ፤
ወተማከሩ ይኅብኡ ሎሙ መሥገርተ፤ ወጥመድን ይሠውሩ ዘንድ ተማከሩ፤
ወይቤሉ፡ “አልቦ ዘይሬእየነ!” “የሚያየን የለም!” ይላሉም።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፪፡ ቁ. ፴፯-፵፫።

፬ኛ፡ ሓሙስ፡ በነግሁ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ሕዝ. ምዕ. ፳፡ ቁ. ፴-፴፫።

ምስባክ፡- መዝ. ፯፡ ቁ. ፩-፪።

እግዚአ አምላኪዮ፡ ብከ ተወከልኩ ኢገደፍከኒ፤ አቤቱ፡ አምላኬ! በአንተ ታምኛለሁና አልተውኸኝም፤
ወአድጎንከኒ እምኮሎሙ እለ ሮዱኒ ወባልሃኒ! ከሚያሳድዱኝ ኹሉ አዳንኸኝ፤ አወጣኸኝ፤
ከመ ኢይምሥጥዋ፡ ከመ አንበሳ ለነፍስዮ። ነፍሴን፡ እንደአንበሳ ነጥቀው እንዳይሰብሩዋት።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፳፯-፴፱።

፭ኛ፡ ሓሙስ፡ በንጋቱ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኤር. ምዕ. ፳፡ ቁ. ፱-፱።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፩፡ ቁ. ፩-፪።

እስመ ኅቤሁ መድኃኒትዮ፤ መድኃኒቱ ከእርሱ ዘንድ ናትና፤
እስመ ውእቱ አምላኪዮ ወመድኃኒዮ፤ እርሱ አምላኬ፡ መድኃኒቱም ነውና፤
ወውእቱ ረዳኢዮ ወኢይትሀወክ ለዝሉፉ። እርሱ ረዳቴ ስለኸነ፡ ምንጊዜም አልታወክም።

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፫፡ ቁ. ፵፬-፶፡

፯ኛ፡ ሓሙስ፡ በማለዳው፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘጸአ. ምዕ. ፲፯፡ ቁ. ፰-፲፯፤
የሐዋ. ምዕ. ፩፡ ቁ. ፲፭-፳፤

ምስባክ፡- መዝ. ፶፬፡ ቁ. ፳፩-፳፪።

ወጽሕደ እምቅብዕ ነገሩ፤ ቃሎቹ፡ ከዘይት ይልቅ ለሰለሱ፤
እሙንቱስ ማዕበል ያሰጥሙ፤ እነርሱም፡ የሚያሰጥም ማዕበል ናቸው፤
ግድፍ ላዕለ እግዚአብሔር ኅሊናከ ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል!
ወውእቱ ይሴስየከ። እርሱም፡ ይደግፍሃል።

ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ፳፪፡ ቁ. ፩-፲፬።

፯ኛ፡ ሓሙስ፡ በጧቱ፡ ፫ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘጸአ. ምዕ. ፴፪፡ ቁ. ፴-፴፭፤
ዘጸአ. ምዕ. ፴፫፡ ቁ. ፩-፫፤
ሚክ. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፫-፲፫፤
ሲራ. ምዕ. ፳፬።

ምስባክ፡- መዝ. ፶፫፡ ቁ. ፳፩-፳፪።

ወይንዕዋ ለነፍስ ጻድቅ፤ የእውነተኛን ሰው ነፍስ ያደቡባታል፤
ወይኳንን ደመ ንጹሐ፤ በንጹሕ ደምም ይፈርዳሉ፤
ወኮነኒ እግዚአብሔር ጸወንዮ። በዚህ ጊዜ፡ እግዚአብሔር መጠጊያ ኾነኝ።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፯፡ ቁ. ፲፯-፲፱።

፰ኛ፡ ሓሙስ፡ በቀትሩ፡ ፮ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኤር. ምዕ. ፯፡ ቁ. ፫-፲፭፤
ሕዝ. ምዕ. ፳፡ ቁ. ፴፱-፵፬፤
ሚክ. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፯-፲፫፤
ሚክ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፩-፳፤
ሶፎ. ምዕ. ፩፡ ቁ. ፯-፲፰፤
ሲራ. ምዕ. ፲፪።

ምስባክ፡- መዝ. ፴፡ ቁ. ፲፫-፲፬።

እስመ ሰማዕት ድምፀ ብዙኃን እለ ዐገቱኒ ዐውድዮ፤ ዙርያዬን የከበቡኝን የብዙዎችን ድምፅ ሰማሁ፤
ሶበ ተጋብኡ ኅቡረ ላዕሌዮ፤ በእኔ ላይ በአንድነት ተሰብስበው፤
ወተማከሩ ይምሥጥዋ ለነፍስዮ። ነፍሴን ሊያጠፉ ሲማከሩ።

ወንጌል፡- ማር ምላ. ፲፬፡ ቁ. ፲፪-፲፮።

ህኛ፡ ሓሙስ፡ በቀትር በኋላ፡ ህ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘፍጥ. ምዕ. ሸ፪፡ ቁ. ፩-፲፱፤
ኢሳ. ምዕ. ሸ፩፡ ቁ. ፩-፯፤
ኢዮ. ምዕ. ሸ፯፡ ቁ. ፩-፳፲፤
ኢዮ. ምዕ. ሸ፰፡ ቁ. ፩-፲፫፤
ሚል. ምዕ. ፩፡ ቁ. ፱-፲፬፤
ሚል. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፩-፰፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ሸ፪፡ ቁ. ፩-፪፡

እግዚአብሔር ይሬእየኒ ወአልቦ ዘየኅጥአኒ፤ እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፤ የሚያሳጣኝም የለም፤
ውስተ ብሔር ሥዑር ህየ የኅድረኒ፤ ልምላሜን በተጎናጸፈ ምድር ያሳድረኛል፤
ውኅበ ማየ ዕረፍት ሐፀነኒ፡፡ ውኃ ወዳለበትም መርቶ ያሳርፈኛል፡፡

ወንጌል፡- ሉቃ. ምዕ. ሸ፪፡ ቁ. ፯-፲፫፡፡

የኅዕበተ እግር

ምንባብ፡- ዘፍጥ. ምዕ. ፲፰፡ ቁ. ፩-፴፫፤
ዘጸአ. ምዕ. ፲፬፡ ቁ. ሸ፱-፴፩፤
ኢዮ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፲፫-፲፯፤
ኢሳ. ምዕ. ፬፡ ቁ. ፪-፯፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፭፡ ቁ. ፩-፲፫፤
ሕዝ. ምዕ. ፲፩፡ ቁ. ፲፯-፳፩፤
ሕዝ. ምዕ. ፵፯፡ ቁ. ፪-፱፤
መዝ. ምዕ. ፶፤
መዝ. ምዕ. ፶፫፤
መዝ. ምዕ. ፶፬፤
መዝ. ምዕ. ፶፯፤
መዝ. ምዕ. ፶፲፫፤
መዝ. ምዕ. ፷፰፤
፩ጢሞ. ምዕ. ፬፡ ቁ. ፱-፲፯፤
፩ጢሞ. ምዕ. ፭፡ ቁ. ፩-፲፤
፩ጴጥ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፰-፳፤
የሐዋ. ምዕ. ፰፡ ቁ. ሸ፯-፵፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፶፡ ቁ. ፯-፰፡፡

ትነዝሀኒ በአዛብ ወእነጽሕ፤ በሂሶጽ ትረጨኛለህ፤ እነጻማለሁ፤
ተኅጽበኒ እምበረድ ወእጸዐዱ፤ ታጥበኛለህ፤ ከበረዶም ይልቅ፡ ነጭ እኾናለሁ፤
ታሰምዓኒ ትፍሥሕተ ወሐሤተ፡፡ ሐሤትንና ደስታንም ታሰማኛለህ፡፡

ወንጌል፡- ዮሐ. ምዕ. ፲፫፡ ቁ. ፩-፳፡፡

የቀርባን

፩ቆሮ. ምዕ. ፲፩፥ ቁ. ፳፫-፴፬፤
፩ጴጥ. ምዕ. ፪፥ ቁ. ፲፱-፳፭፤
የሐዋ. ምዕ. ፲፥ ቁ. ፴፬-፵፫።

ምስባክ፡- መዝ. ፳፪፥ ቁ. ፭-፮።

ወሠራዕከ ማዕደ በቅድሚያ፤ በፊቴ ገበታን አዘጋጀህልኝ፤
በአንጻሪሆሙ ለእለ ይሳቅዩኒ፤ በጠላቶቼ ፊት ለፊት፤
ወአጽሐድክ በቅብዕ ርእሰዮ። ራሴን በዘይት ቀባህ።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፮፥ ቁ. ፳-፴፫።

፲ኛ፡ ሐሙስ፥ በሠርክ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- መዝ. ምዕ. ፫፱፤
ኤር. ምዕ. ፴፩፥ ቁ. ፲፭-፳፮፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፪፥ ቁ. ፲፫-፲፭፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፫፥ ቁ. ፩-፲፪፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፬፥ ቁ. ፩-፳፤
ኢሳ. ምዕ. ፴፩፥ ቁ. ፩-፱፤
ኢሳ. ምዕ. ፴፪፥ ቁ. ፩-፳፤
ኢሳ. ምዕ. ፴፫፥ ቁ. ፩-፲።

የዓርብ፥ የስቅለት።

፩ኛ፡ ሐሙስ፥ በምሽቱ፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኤር. ምዕ. ፰፥ ቁ. ፲፯-፳፪፤
ኤር. ምዕ. ፱፥ ቁ. ፩-፫።

ምስባክ፡- መዝ. ፫፩፥ ቁ. ፩-፪።

ሰማዕከኒ እግዚአ ጸሎትዮ፤ አቤቱ፡ ጸሎቴን ሰማህ፤
ወበጽሐ ቅድሚክ ገዓርዮ፤ ጩኸቴም ወደአንተ ደረሰ፤
ወኢሜጥክ ገጸክ እምኔዮ። ፊትህን ከእኔ አልመለስህም።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፮፥ ቁ. ፳-፳፱፤
ማር. ምዕ. ፲፬፥ ቁ. ፲፯-፳፭፤
ሉቃ. ምዕ. ፳፪፥ ቁ. ፲፬-፴፤
ዮሐ. ምዕ. ፲፫፥ ቁ. ፳፩-፴፰፤
ዮሐ. ምዕ. ፲፬-፲፯።

፪ኛ፡ ሐሙስ በማታው፡ ቧ ሰዓት፤

ሕዝ. ምዕ. ፳፥ ቁ. ፴፱-፵፥

ምስባክ፡-

መዝ. ፻፳፥ ቁ. ፩-፪፥

እግዚአ ኢተጸመምከኒ ስእለትዮ፤
እስመ አፈ ዐማሂ፥ ወአፈ ኃጥእ፤
አብቀዉ ሳዕሌዮ፤
ወነበቡ ሳዕሌዮ በልሳነ ዐመዓ።

አቤቱ፥ ልመናዬን ከመስማት ዝም አላልሀም።
የዐመፀኛ አፍና የኃጢአተኛ አፍ በላዬ
ተላቅቀውብኛልና፤
በዐመፅ አንደበት፡ በላዬ ተናገሩ።

ወንጌል፡-

ማቴ. ምዕ. ፳፯፥ ቁ. ፴-፴፭፤
ማር. ምዕ. ፲፬፥ ቁ. ፳፯-፴፩፤
ሉቃ. ምዕ. ፳፪፥ ቁ. ፴፩-፴፱፤
ዮሐ. ምዕ. ፲፰፥ ቁ. ፩-፱፤

፫ኛ፡ ዓርብ፥ በሌሊቱ፡ ፮ ሰዓት፤

ምንባብ፡-

ሕዝ. ምዕ. ፳፪፥ ቁ. ፳፫-፳፰።

ምስባክ፡-

መዝ. ፳፰፥ ቁ. ፲፰-፲፱።

ነጻራ ለነፍስዮ ወአድኅና፤
ወአድኅነኒ በእንተ ጸላእትዮ፤
ለሊክ እግዚአ፡ ተአምር ጽዕለትዮ።

ነፍሴን ተመልክቶ፡ ተቤዣት!
ስለጠላቶቼም አዳነኝ፤
አንተ ስድቤን ታውቃለህና።

ወንጌል፡-

ማቴ. ምዕ. ፳፯፥ ቁ. ፴፯-፵፯፤
ማር. ምዕ. ፲፬፥ ቁ. ፴፪-፵፪፤
ሉቃ. ምዕ. ፳፪፥ ቁ. ፵-፵፯፤
ዮሐ. ምዕ. ፲፰፥ ቁ. ፫-፱።

፬ኛ፡ ዓርብ፥ በነግሁ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡-

ኤር. ምዕ. ፱፥ ቁ. ፯-፲፩።
ሕዝ. ምዕ. ፳፭፥ ቁ. ፩-፲፯።

ምስባክ፡-

መዝ. ፳፯፥ ቁ. ፫-፬።

እለ ይትናገሩ ሰላመ ምስለ ቢጸሙ፤
ወእኩይ ውስተ ልቦሙ፤
ሀብኩሙ በከመ ምግባሮሙ።

ከባልንጀራቸው ጋር ሰላም ስለሚናገሩ፤
ክፋት በልባቸው እያለ፤
እንደሥራቸው ሰጠሃቸው።

ወንጌል፡-

ማቴ. ምዕ. ፳፯፥ ቁ. ፵፯-፶፰፤
ማር. ምዕ. ፲፬፥ ቁ. ፵፫-፶፬፤
ሉቃ. ምዕ. ፳፪፥ ቁ. ፵፯-፶፭፤
ዮሐ. ምዕ. ፲፰፥ ቁ. ፲-፲፬።

፩ኛ፡ ዓርብ በንጋቱ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ኢሳ. ምዕ. ጳጌ፥ ቁ. ፲፩-፲፫፤

ኢሳ. ምዕ. ጳጌ፥ ቁ. ፩-፲፭፡፡

ምስባክ፡-

መዝ. ፪፥ ቁ. ፩-፪፡፡

ለምንት አንገለጉ አሕዛብ፤

አሕዛብ፡ ለምን ያጉረመርማሉ?

ወሕዝብኒ ነበቡ ከንቶ፤

ወገኖችሰ፡ ለምን ከንቱ ነገርን ይናገራሉ?

ወተንሥኡ ነገሥተ ምድር፡፡

የምድር መንግሥታት፡ በፈጣሪ ላይ ተነሡ፡፡

ወንጌል፡-

ማቴ. ምዕ. ጳጌ፥ ቁ. ፶፱-፸፭፤

ማር. ምዕ. ፲፬፥ ቁ. ፶፭-፸፪፤

ሉቃ. ምዕ. ጳጌ፥ ቁ. ፶፯-፷፬፤

ዮሐ. ምዕ. ፲፰፥ ቁ. ፲፭-ጳጌ፡፡

፪ኛ፡ ዓርብ፡ በማለዳው፡ ፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡-

ዘዳግ. ምዕ. ፰፥ ቁ. ፲፱-ጳጌ፤

ዘዳግ. ምዕ. ፱፥ ቁ. ፩-ጳጌ፤

ኢሳ. ምዕ. ፩፥ ቁ. ፩-፱፡፡

ኢሳ. ምዕ. ፴፫፥ ቁ. ፭-ጳጌ፤

ኤር. ምዕ. ፳፥ ቁ. ፩-፲፰፤

ኤር. ምዕ. ፲፪፥ ቁ. ፩-፰፤

ጥበ. ምዕ. ፩፡፡

ዘካ. ምዕ. ፲፩፥ ቁ. ፲፩-፲፬፤

ሚክ. ምዕ. ፯፥ ቁ. ፩-፰፤

አሞ. ምዕ. ፪፥ ቁ. ፩-፲፯፤

አሞ. ምዕ. ፫፥ ቁ. ፩-፯፤

ሆሴ. ምዕ. ፲፥ ቁ. ፫-፰፡፡

ምስባክ፡-

መዝ. ፴፬፥ ቁ. ፲፩-፲፪፡፡

ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማዕተ - መፃ፤

የዐመፃ ምስክሮች ተነሡብኝ፤

ወዘኢየአምር ነበቡ ላዕሌየ፤

የማላውቀውንም፡ በእኔ ላይ ተናገሩ፤

ፈደዩኒ እኪተ ህየንተ ሠናይት፡፡

ስለበጎ፡ ክፋትን መለሱልኝ፡፡

ወንጌል፡-

ማቴ. ምዕ. ጳጌ፥ ቁ. ፩-፲፬፤

ማር. ምዕ. ፲፭፥ ቁ. ፩-፭፤

ሉቃ. ምዕ. ጳጌ፥ ቁ. ፳፭-፸፩፤

ዮሐ. ምዕ. ፲፰፥ ቁ. ጳጌ-፵፡፡

ጌኛ፡ ዓርብ በጧቱ፡ ቪ ሰዓት፤

ምንባብ፡- መዝ. ምዕ. ፴፬፡፡
ዘፍጥ. ምዕ. ፵፰፡ ቁ. ፩-ጳጀ፤
ኢሳ. ምዕ. ፰፫፡ ቁ. ፩-፲፱፤
ኢሳ. ምዕ. ፰፬፡ ቁ. ፩-፬፤
ኢሳ. ምዕ. ፬፡ ቁ. ፰-፲፮፡፡
ኢሳ. ምዕ. ፶፡ ቁ. ፬-፲፩፤
ኢሳ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፭-፲፭፤
ሚክ. ምዕ. ፯፡ ቁ. ፱-ጳ፤
ኢዮ. ምዕ. ጳ፱፡ ቁ. ፩-ጳ፭፤
ኢዮ. ምዕ. ፴፡ ቁ. ፩-፲፬፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ጳ፩፡ ቁ. ፲፮-፲፯፡፡

ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን፤
ወአኅዙኒ ማገበርሙ ለእኩያን፤
ቀነዉኒ እደውየ ወእገርየ፡፡

ብዙ ውሾች ከብበውኛል፤
የክፉዎች ጉባኤም ያዘኛ፤
እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ፡፡

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ጳ፯፡ ቁ. ፲፭-ጳ፯፤
ማር. ምዕ. ፲፭፡ ቁ. ፮-፲፭፤
ሉቃ. ምዕ. ጳ፫፡ ቁ. ፲፫-ጳ፭፤
ዮሐ. ምዕ. ፲፱፡ ቁ. ፩-፲፪፡፡

ጌኛ፡ ዓርብ፡ በቀትሩ፡ ፮ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘኁ. ምዕ. ጳ፩፡ ቁ. ፩-፱፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፫፡ ቁ. ፯-፲፪፤
ኢሳ. ምዕ. ፲፫፡ ቁ. ፩-፲፤
ኢሳ. ምዕ. ፶፡ ቁ. ፲-፲፩፤
ምዕ. ፶፩፡ ቁ. ፩-፮፡፡
አሞ. ምዕ. ፰፡ ቁ. ፰-፲፬፤
አሞ. ምዕ. ፱፡ ቁ. ፩-፲፭፤
ሕዝ. ምዕ. ፴፯፡ ቁ. ፲፭-ጳጀ፤
ገላ. ምዕ. ፮፡ ቁ. ፲፬-፲፯፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ጳ፩፡ ቁ. ፲፮-፲፯፡፡

ቀነዉኒ እደውየ ወእገርየ፤
ውኑለቁ ከሉ አዕዕምትየ፤
እሙንቱስ ጠይቆሙ ወተ-ወሩኒ፡፡

እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ፤
አጥንቶቼ ኸሉ ተቁጠሩ፤
እነርሱም አዩኝ፡ ተመለከቱኝም፡፡

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ጳ፯፡ ቁ. ጳ፯-፵፭፤
ማር. ምዕ. ፲፭፡ ቁ. ፲፮-፴፫፤
ሉቃ. ምዕ. ጳ፫፡ ቁ. ጳ፯-፵፬፤
ዮሐ. ምዕ. ፲፱፡ ቁ. ፲፫-ጳ፯፡፡

፱ኛ፡ ዓርብ፡ በቀትር በኋላ፡ ፱ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ኢዮ. ምዕ. ፭፡ ቁ. ፲-፲፪፤
 ሩት ምዕ. ፪፡ ቁ. ፲፩-፲፬፤
 ኤር. ምዕ. ፲፰፡ ቁ. ፲፰-፳፫፤
 ኤር. ምዕ. ፲፪፡ ቁ. ፩-፲፫፤
 ኢሳ. ምዕ. ፳፬፡ ቁ. ፩-፳፫፤
 ኢሳ. ምዕ. ፳፭፡ ቁ. ፩-፲፪፤
 ኢሳ. ምዕ. ፳፮፡ ቁ. ፩-፰፤
 ዘካ. ምዕ. ፲፬፡ ቁ. ፭-፲፩፡፡
 ኢዮ. ምዕ. ፲፮፡ ቁ. ፩-፳፪፤
 ፊልጵ. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፩-፲፰፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፳፰፡ ቁ. ፳፩-፳፪፡፡

ወወደዩ ሓሞተ ውስተ መብልዕዮ፤ በመብሌ ውስጥ ሓሞትን ጨመሩ፤
 ወአስተዩኒ ብሒአ ለጽምእዮ፤ ለጥማቴም ሆምጣጤን አጠጡኝ፤
 ኮነት ማእደሙ መሥገርተ በቅድሜሆሙ፡፡ ገበታቸው፡ በፊታቸው፡ ወጥመድ ኾነችባቸው፡፡

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፯፡ ቁ. ፵፮-፶፯፤
 ማር. ምዕ. ፲፭፡ ቁ. ፴፬-፴፯፤
 ሉቃ. ምዕ. ፳፫፡ ቁ. ፵፭-፵፮፤
 ዮሐ. ምዕ. ፲፱፡ ቁ. ፳፰-፴፯፡፡

፲ኛ፡ ዓርብ፡ በሠርክ፡ ፲፩ ሰዓት፤

ምንባብ፡- ዘጸአ. ምዕ. ፲፪፡ ቁ. ፩-፲፬፤
 ኢሳ. ምዕ. ፶፩፡ ቁ. ፱-፳፫፤
 ኢሳ. ምዕ. ፶፪፡ ቁ. ፩-፲፭፤
 ሶፎ. ምዕ. ፪፡ ቁ. ፭-፲፭፤
 ሶፎ. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፩-፰፡፡

ምስባክ፡- መዝ. ፻፵፪፡ ቁ. ፮-፯፡፡

አንግእኩ እደውዮ ኅቤከ፤ እጆቼን ወደአንተ ዘረጋሁ፤
 ነፍስዮኒ፡ ከመ ምድረ በድው ጸምአተከ፤ ነፍሴም እንደምድረ በዳ፡ አንተን ተጠማች፤
 ፍጡነ ሰምዓከኒ እግዚአ ኅለፈት ነፍስዮ፡፡ አቤቱ ነፍሴ አልቃለችና፡ ፈጥነህ ሰማኸኝ፡፡

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፯፡ ቁ. ፶፩-፶፯፤
 ማር. ምዕ. ፲፭፡ ቁ. ፴፰-፵፩፤
 ሉቃ. ምዕ. ፳፫፡ ቁ. ፵፯-፵፱፤
 ዮሐ. ምዕ. ፲፱፡ ቁ. ፴፩-፴፯፡፡

፲፩ኛ፡ ዓርብ፡ በሠርክ፡ ፲፪ ሰዓት፡

ምንባብ፡- ሰቆ. ኤር. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፩-፳፮፤
መኃ. ምዕ. ፬፡ ቁ. ፲፬-፲፮፤ ፭፡ ቁ. ፩-፪።

ምስባክ፡- መዝ. ፻፵፪፡ ቁ. ፮-፯።

እስመ ሮዳ ጸላኢ ለነፍስየ፤ ጠላት ነፍሴን አሳድዷታል፤
ወአኅሠራ ውስተ ምድር ለሕይወትየ፤ ሕይወቴንም በምድር ውስጥ አጎሣቀሷታል፤
ወአንበሩኒ ውስተ ጽልመት ከመ ምውተ ትካት። ቀድሞ እንደሞተ ሰው፡ በጨለማ አኑርኛል።

ወንጌል፡- ማቴ. ምዕ. ፳፯፡ ቁ. ፶፯-፷፩፤
ማር. ምዕ. ፲፭፡ ቁ. ፵፪-፵፯፤
ሉቃ. ምዕ. ፳፫፡ ቁ. ፶-፶፮፤ ዮሐ.
ምዕ. ፲፱፡ ቁ. ፴፰-፵፪።

፲፪ኛ፡ ዓርብ፡ በሠርክ፡ ፲፪ ሰዓት፡ ከእግዚአታ በኋላ፡

ምንባብ፡- ዳን. ምዕ. ፫፡ ቁ. ፩-፴፤
ሶስፍ፤
መዝ. ፻፶፤
ጸሎተ ሠለስቱ ደቂቅ፤
ዘጸአ. ምዕ. ፲፭፡ ቁ. ፩-፲፱፤
መዝ. ፻፳፤
መዝ. ፩።

ዕለተ ሰንበት፡ ዘአክበራ እግዚእን በዕረፍቱ።

ምንባብ፡- ራእየ ዮሐንስን በሙሉ።

+ + +